CLARK DARLTON

NÁKAZA Z ARALONU

© Seuchenherd Aralon
Přeložil Nikolaj Savický

PERRY RHODAN
45

Uprostřed kulové hvězdokupy M13, ve vzdálenosti asi 32000 světelných let od Země, krouží kolem žlutavého slunce obrovská planeta. Slunce je v arkonidských katalozích označeno jako Mooff, planeta jako Mooff VI.

Když Perry Rhodan na této planetě přistál, živě mu připomínala Jupiter. Na rozdíl od obra Sluneční soustavy byl však Mooff VI domovem inteligentního života. Jaký to však byl život!

Mooffové připomínali obrovské medúzy. Byly to neškodné a mírumilovné bytosti, dorozumívaly se telepatií, nesnažily se vybudovat nějakou pozoruhodnější civilizaci a hlavně si přály, aby je všichni nechali na pokoji.

To Rhodan udělal, když zjistil, že Mooffové neměli nic společného se strašlivou epidemií, která postihla jeho posádku. Vzal jich padesát na palubu své kosmické lodi, umístil je do zvláštního prostoru s metanovou atmosférou a doufal, že díky své slabé telepatické schopnosti dokážou v případě potřeby nahradit vyřazené mutanty jeho speciálního sboru.

Před startem shromáždil některé z členů posádky, kteří nebyli postiženi epidemií, ve velínu. Crest, vysoký bělovlasý arkonidský vědec, se usadil do jednoho ze sedadel. V jeho červenavých očích se zračila bezradnost nad téměř bezvýchodnou situací, ve které se Rhodan ocitl.

Poručík Tifflor, jak se zdálo, nebral situaci tak vážně. Klidně očekával rozhodnutí Perryho Rhodana, kterému byl zevnějškem nápadně podoben, třebaže byl podstatně mladší. Japonský „zvěd" Wuriu Sengu se držel skromně stranou.

Naopak myšob Gucky, Rhodanův nejzdatnější mutant, se roztahoval na gauči. Vypadal jako zvětšený Mikymaus se širokým opěrným ocasem, měl rezavě hnědý kožich a dobrácké hnědé psí oči. Velké uši a špičatý čenich mu dodávaly legrační vzhled, který mohl cizince snadno oklamat. Gucky byl současně telepat, telekinet a teleporter. Plynně ovládal běžný interkosmos, arkonidštinu a angličtinu.

V prostorném velínu obrovské kosmické lodi TITAN o průměru půl druhého kilometru jasně zazněl jeho hlas: „Jsme připraveni ke startu, Rhodane. Takže přece jen poletíme na Arkon?"

„Nevidím jinou možnost. Víme, že Arové jsou původci hypereuforie. Sedm set našich lidí onemocnělo, mezi nimi sbor mutantů, Thora a Bull. Pokud je někdo může uzdravit, pak jsou to jen Arové. Musíme si o nich na Arkonu obstarat bližší informace."

„Ústřední počítač na Arkonu nám pomůže," řekl Crest.

„Ve vlastním zájmu," dodal Rhodan. „Od té doby, co Arkonidané svěřili správu impéria počítači, se mnohé zlepšilo. A proč? Protože počítač projevuje iniciativu. Jsem si jist, že rozpozná nebezpečí a pomůže nám."

„Na co tedy ještě čekáme?" chtěl vědět Gucky. „Odstartujme. Na Arkon je to přece jen skok."

„Takový myšobí skok," ozval se Tifflor s narážkou na Guckyho schopnost teleportace. „Několik desítek světelných let, jestli se nepletu."

„Doletíme tam i s posádkou, která je o polovinu oslabena nemocí," prohlásil Rhodan. „GANYMED dostane stejné souřadnice. Letíme společně na Arkon."

Arkon byl střediskem hvězdné říše, která zahrnovala kulovou hvězdokupu M13 o průměru více než dvou set světelných let a sousední oblasti Mléčné dráhy. Na jedné ze tří hlavních planet stál ústřední počítač, jehož partnerem se Perry Rhodan stal.

Jeho loď, TITAN, patřila kdysi Arkonidanům. Rhodan ji vlastně ukradl, počítač mu ji však velkoryse přenechal za podmínky, že ji bude používat pouze ve prospěch Impéria.

Boj proti Arům probíhal v zájmu Impéria.

Díky obrovskému zrychlení dosahoval TITAN během necelých deseti minut rychlosti světla a mohl pak provést transici do hyperprostoru. Jediným skokem v páté dimenzi bylo možné překonat desetitisíce světelných let.

GANYMED byl Rhodanovou původní vlajkovou lodí, se kterou letěl kdysi ze Země na Arkon. Také GANYMED překonával prostor pomocí hyperprostorové transice. Kromě toho měl na palubě dvě zařízení, o nichž nevěděl ani vševědoucí počítač na Arkonu. Fiktivní transmiter mohl odhmotnit jakýkoliv předmět a pak ho kdekoliv, například na jiné lodi, znovu proměnit ve hmotu. Tím měl Rhodan v

rukou nesmírně nebezpečnou zbraň. Druhou vymožeností, rovněž převzatou z techniky Skokanů, byl kompenzátor otřesů. Když byl zapojen, nemohly být transice zachyceny cizími zaměřovači. Také TITAN už takový kompenzátor měl.

Na obrazovkách se rýsovala pustá krajina. Zasněžené vrcholky hor se vzpínaly do mlžného oparu. Čpavková jezera se leskla ve slabém slunečním světle. Nic živého se nepohybovalo. Mooffové se rozloučili a stáhli. Byli zproštěni podezření. Ne oni, ale Arové se pokusili dobýt Arkonidské impérium podlými a zrádnými metodami. V průběhu bojů bylo 700 Rhodanových lidí infikováno nemocí, která byla nazvána hypereuforií. Nakažení se cítili lehce a bezstarostně, tancovali a zpívali - avšak nic nejedli. Pocit blaženosti jim dal na všechno zapomenout, i na jídlo. Byli ohroženi vyhladověním a nevěděli o tom.

Aby je udržel naživu, nechal Rhodan své lidi dlouhodobě uspat a vyživovat uměle. To by je však nezachránilo, pokud by pomoc nepřišla rychle. Pomoci mohli jedině Arové, byli to oni, kdo vynalezl původce nemoci.

„Start za deset minut!" rozhodl Rhodan. „Souřadnice znáte, Tiffe. Spojte se s plukovníkem Freytem."

Freyt byl velitelem lodi GANYMED.

„Chtěl bych být u toho, až budete mluvit s ústředním počítačem, Perry," ozval se Crest.

„Všichni se toho rozhovoru zúčastníme," ujistil ho Rhodan. „Nesmíme však počítači prozradit skutečný počet nemocných. Pak by se mohl domnívat, že nejsme schopni akci provést, a odmítl by nám pomoc. My ji však potřebujeme."

Start!

Dvě kosmické lodě se majestátně vznesly. Obrovský svět Mooffů zmizel v hlubinách vesmíru.

Obě lodě dosáhly rychlosti světla a pak zmizely z normálního prostoru. Spolkla je pátá dimenze, kde čas a prostor neměly žádný význam. Ve stejné vteřině se zhmotnily se vším, co k nim patřilo, na jiném místě prostoru.

✧ ➤ ✧

Arkon ležel téměř ve středu kulové hvězdokupy. Obě kosmické lodě se vynořily z hyperprostoru ve vzdálenosti tří světelných měsíců od žhnoucího slunce. Zde setrvaly v relativní nehybnosti a připravovaly se na novou akci.

V nemocničních prostorách lodi TITAN leželi nemocní v hlubokém spánku a nevěděli o svém okolí.

Posila, která nedávno dorazila ze Země, se mezitím narychlo seznámila se zařízením lodi a nastoupila na místa nemocných. Lékařům a vědcům se sice dařilo držet nemocné při životě, prostředek proti jejich nemoci však nenašli.

Rhodan povolal Cresta, Tiffa, Sengua a Guckyho do spojové kabiny, kde už byl zapojen hyperradiový přístroj. V sousední místnosti byli dva lékaři, připravení přivést na Rhodanovo znamení Thoru, která byla stále v polospánku.

Na obrazovce se míhaly zakódované obrazce vysílání počítače. Barevné vzory se neustále proměňovaly za doprovodu nesrozumitelných zvuků, které připomínaly elektronickou hudbu.

Rhodan přikývl svým druhům a zapojil vysílač.

„Hlásí se TITAN, velitel Thora z rodu Zoltralů. Vysílá Perry Rhodan. Prosím o potvrzení příjmu."

Díky spojení v hyperprostoru mohla být Rhodanova slova v téže vteřině přijímána ve vzdálenosti tří světelných měsíců, v případě potřeby i ve větší.

Barevný pohyb na obrazovce ztuhl do abstraktního obrazu. Pak se začal znovu proměňovat. Objevila se známá obrovská hala s polokoulí z lesklého kovu uprostřed. To byl ústřední počítač Arkonu, vládce nesmírné hvězdné říše.

Z reproduktoru se ozval chladný, mechanický a neosobní hlas: „Identifikace uznána. Kódovaný spojový kanál je aktivován. Mluvte."

Počítač se postaral o to, aby jejich rozmluva nemohla být odposlouchávána. Rhodan se díval na ocelovou kopuli, pod kterou spočíval největší systém vesmíru. Pociťoval k němu něco, co by se dalo nepřesně označit jako sympatie. V každém případě se stali partnery - téměř neomylný stroj a on.

„TITAN hlásí návrat z akce. Bohužel bez úspěchu. Podařilo se nám sice zabránit zničení planety Mooff VI arkonidským bojovým loďstvem, našemu cíli jsme se však přiblížili jen o krok. Víme teď, že Mooffové nenesou vinu ani na revoluci na Zalitu, ani na epidemii hypereuforie. Mají s tím společného stejně málo jako domorodci z planety Honur. Jedinými viníky jsou Arové. Ti jsou původci všeho."

„Arové jsou kmenem Skokanů, zvaných též Galaktickými obchodníky. Mezi nimi však neexistují žádné přátelské vztahy. Arové jsou prakticky lékaři a biology Impéria."

„Pocházejí však z Obchodníků!" zdůraznil Rhodan. „Nežijí jen z vědy, ale také z obchodu. Nezbavili se dědictví svého rodu. Bohužel obchodují nejen s léky, ale také se smrtí."

„Důkazy!"

„Na Honuru a na Mooffu VI jsme našli dostatek důkazů," prohlásil Rhodan. „Víme, že Arové infikují celé planety a pak za drahé peníze dodávají příslušný lék. Považujete to za poctivý postup, Regente?"

Ústřední počítač potřeboval asi vteřinu, aby zformuloval odpověď: „Je to zločin proti zákonům Impéria. Ary však potřebujeme, jinak bych nařídil zničení jejich světa."

„Souhlasím s vámi," přikývl Rhodan. „Musí však existovat způsob, jak je donutit k dodržování zákonů, aniž bychom se museli zříci jejich pomoci. Naléhavě potřebuji lék proti hypereuforii. Thora z rodu Zoltralů je nemocná."

Rhodanovi se zdálo, že v neosobním hlase zaslechl něco jako vzrušení. Mohl to však být pouhý klam.

„Thora nemocná? Infikována Ary? Ano, vím, už jste mi to hlásil. Takže se ještě neuzdravila?"

„To mohou zajistit pouze Arové."

„Nemají žádnou vlast, jen četné planetární základny."

„Například planetu Aralon," zdůraznil Rhodan.

Ústřednímu počítači trvalo pět vteřin, než odpověděl: „Aralon je považován za centrální svět Arů. Odkud to víte, Perry Rhodane ze Země?"

„Prozradili mi to zajatci, nebyl jsem si však jist, zda mluví pravdu. Je Aralon hlavním světem galaktických lékařů?"

„Ano, Aralon krouží jako čtvrtá ze sedmi planet kolem malého žlutého slunce Kesnaru, jehož polohu vám sdělím. Další důležité informace: Aralon je neozbrojen a nemá žádné kosmické loďstvo. Arové se nepotřebují bránit proti nepřátelům. Jak vím, pečují po tisíciletí o to, aby infekční nemoci nezanikly. Celá Galaxie Ary s jejich léky potřebuje, a vychází s nimi proto zadobře. Z tohoto hlediska jsou nejmocnějším národem Impéria, i když nemají žádné zbraně a bojové lodě. Nelze je donutit, aby vyrobili a dodali nějaký lék proti své vůli."

„Existuje však způsob, jak Arům překazit jejich zločiny. K prospěchu celého Impéria a všech rozumných bytostí Mléčné dráhy musí být použit."

„Jaký způsob?" zeptal se počítač.

„Lest!"

„Vysvětlete, co máte na mysli," žádal klidně Regent.

„Nejdříve bych vám chtěl ukázat, co by se mohlo stát z Arkonidanů, kdyby Ary napadlo zanést epidemii na Arkon," řekl Rhodan a dal znamení Crestovi. Bělovlasý vědec zmizel a po několika vteřinách se vrátil s pojízdným lůžkem, na kterém ležela Thora. Oči měla otevřené a zářivě se usmívala. V obličeji se jí zračila bezstarostnost, její rysy však byly pohublé a přepadlé. Ani umělá výživa nemohla zabránit postupnému vyhladovění nemocných.

„Toto je Thora z rodu Zoltralů, velitelka této lodi. Neví, že je nemocná, smrt však po ní už sahá, Regente. Bude se usmívat i tehdy, až bude umírat. Arové ji infikovali - a pouze oni ji mohou opět vyléčit."

Počítač mlčel skoro celou minutu.

„Vysvětlete mi svou lest, Rhodane! Jestli se vám podaří mě přesvědčit, že útok na Aralon neohrozí Impérium, dám vám k dispozici veškeré prostředky."

Rhodan si oddechl. Dal Thoru odvézt zpět do nemocničního pokoje a pak ukázal na poručíka Tifflora: „Moje lest se jmenuje poručík Tifflor, Regente. Tento pozemšťan už jednou zachránil obydlený svět před zásahem Galaktických obchodníků tím, že sehrál úlohu kosmické návnady."

„Kosmické návnady?"

„V jeho těle je implantován miniaturní vysílač, který neustále vysílá impulsy. Tyto impulsy mohou být zachyceny až do vzdálenosti dvou světelných let, a to telepaticky, bez pomoci radiového přijímače. Poručík Tifflor je tudíž umělý telepat, který může přenášet své myšlenky bez časové ztráty."

„To je technika, která mi není známa. Disponujete věcmi, které mohou Impériu přinést velký užitek, Perry Rhodane."

„Proto jsme se stali partnery," připomněl Perry Rhodan. „Vysadím Tifflora na Aralonu. Jeden člověk nevyvolá pozornost, těžko může být považován za předvoj galaktické válečné expedice. Jeho prostřednictvím budeme stále vědět, co se na Aralonu bude dít. Pak můžeme zasáhnout."

„Velmi odvážný pokus," namítl počítač.

„Thora se musí uzdravit! Proto musíme podstoupit riziko. Uvážíme-li však, že nejen Thora, ale i veškeré obyvatelstvo Arkonu může být touto nemocí postiženo, nebude se nám riziko jevit jako příliš velké. Musíme Ary přesvědčit, že pro ně bude lepší, když budou jednat poctivě. Jejich podvod proti zdraví Impéria se rovná velezradě."

„Potřebuji čas, abych mohl vyhodnotit získané informace," sdělil počítač a přerušil spojení.

„Vidíte, Tiffe, čekají vás těžké věci," obrátil se Rhodan na poručíka Tifflora. „Můj plán ještě není úplně jasný, přibližně však vím, jak můžeme na Ary vyzrát. Wuriu Sengu a Thora vás doprovodí na Aralon."

„Chcete Thoru vystavit nebezpečí?" zeptal se Crest.

„Naopak, Creste, Thora bude první, kdo dostane z rukou lékařů na Aralonu lék," pousmál se Rhodan. „Tím získáme důkaz, že jsou původci epidemie - a současně budeme vědět, že je vyléčení možné."

„A jak k tomu Ary donutíme?"

„To ještě přesně nevím. Něco mě však napadne, než budeme u Aralonu stát s mohutnou vojenskou silou za zády."

„Slyšel jsem, že Aralon není ozbrojen..."

„To ale neznamená, že je bezbranný, Creste. Myslím, že Arové mají pro případ potřeby mocné přátele."

„Arové, a přátelé? Kdo by to byl?"

„Pocházejí přece z národa Skokanů," připomněl Rhodan.

Vtom se z přijímače ozval signál, že spojení s ústředním počítačem je obnoveno. Po několika vteřinách zazněl chladný hlas Regenta: „Slunce Kesnar je od Arkonu vzdáleno třicet osm vašich světelných let. Všechny ostatní údaje se shodují s tím, co jste se dozvěděl od svých zajatců. Uděluji vám neomezené pravomoci, můžete jednat podle vlastního uvážení. Dávám vám k dispozici automatickou bitevní flotilu, která bude až na další podřízena pouze vám. Jednotky vám budou k dispozici za čtyřicet minut. Informujte mě o svých opatřeních. Nenapadejte ale Aralon bezdůvodně! Ary stále naléhavě potřebujeme, dokud se na světech Impéria vyskytují nemoci!"

„A ty nemoci se budou vyskytovat tak dlouho, dokud Arové budou mít možnost nerušeně vyvíjet svou činnost!"

„Dostal jste mé pokyny," odpověděl Regent nevzrušeně. „Dodržujte je, abychom mohli zůstat partnery. Budete-li potřebovat pomoc, zavolejte mi. Konec."

Když bylo spojení ukončeno, sklesl Rhodan do nejbližšího sedadla. Několik minut seděl mlčky s hlavou v dlaních. Nikdo se ho neodvažoval rušit. Dokonce sám Gucky byl zticha. Crest trpělivě čekal.

Konečně se Rhodan rozhlédl, pousmál se a řekl: „Připadá mi, že ten počítač ze mne udělal jakéhosi policistu. Udělej pořádek a budeš za to odměněn! Pokud jeho zájmy se shodují s mými, může to tak být. Běda však, kdyby se naše zájmy jednou rozcházely! Co by se stalo pak, mi není ještě jasné."

„Pak Regenta prostě sesadíme a převezmeme moc," zacvrlikal sebevědomě Gucky, seskočil z gauče a zaujal diktátorský postoj. „Já bych se hodil za ministra zahraničí."

„Já bych tě spíš viděl jako ministra legrace," zašklebil se Tiff, ale hned nato zvážněl. „Chcete mě tedy vysadit na Aralon, Rhodane? A co tam mám dělat? Já přece Aralon vůbec neznám."

„Nikdo nezná svět, na kterém Arové mají své lékařské a biologické laboratoře. Jsem přesvědčen, že až na Aralonu strávíte několik dní, budeme o té planetě vědět víc."

„A Thora půjde také?"

„Musí tam!" přikývl Rhodan. „Bez ní by akce neměla smysl. Ano? Co je, poručíku Fuchsi?"

Tento postarší důstojník měl za úkol sledovat obrazovky ve velínu.

„Z transice vychází velké loďstvo. Jsme už zcela obklíčeni. Jsou to lodě Arkonidanů."

„To bude ohlášená posila," prohlásil Rhodan klidně a zvedl se. Spolu s ostatními přešel do velínu a zadíval se na panoramatické obrazovky, které barevně zobrazovaly celý okolní prostor. Naskytl se mu vskutku hrozivý obraz.

Obrovské kosmické bitevní lodě typu STARDUST - koule o průměru osmi set metrů - se držely v pozadí. Křižníky a menší lodě tvořily ochrannou formaci s paprskomety hrozivě namířenými ve směru letu. Předvoj tvořilo několik stíhaček.

Rhodan věděl, že na lodích není žádná organická bytost. Posádky tvořili roboti. Veškeré operace tohoto loďstva byly řízeny automaticky.

To, co se zformovalo v kosmickém prostoru, byla největší vojenská moc, jakou Rhodan kdy viděl. Tato moc mu teď byla k dispozici.

Rhodana naplňovalo uspokojením, že se mu podařilo dokázat, že pozemšťan může důstojně rozvíjet tradice Arkonu. Ústřední počítač ho uznal za rovnoprávného partnera, dokonce mu dával přednost před původními tvůrci Impéria Arkonidany. Člověk dokázal, že pochopil zákonitosti vesmíru.

„Fuchsi, zřiďte spojení s vlajkovou lodí arkonidské flotily. Chci mluvit s velitelem."

Poručík Fuchs odešel do spojové kabiny.

„Co po něm chcete, Perry?" zeptal se Crest. „Jistě dostává příkazy od Regenta."

„Od Regenta má pouze příkaz, že má být podřízen mně," opáčil Rhodan.

Na spojové obrazovce se po chvíli objevil strnulý obličej arkonidského robota.

„Jsem vám se svým loďstvem k dispozici, Rhodane ze Země," zahájil rozmluvu. „Jaké jsou vaše rozkazy?"

Rhodan nedal najevo uspokojení.

„Letíme do soustavy Kesnar. Vynoříme se ve vzdálenosti tří světelných měsíců od Kesnaru. Vaše loďstvo zůstane na místě, zatímco já se svými dvěma loděmi poletím dál rychlostí světla. Od tohoto okamžiku budeme v trvalém spojení. Další příkazy vydám podle potřeby."

„Rozumím. Máme gravitační bomby a můžeme kdykoliv..."

„Nepřeji si, aby ty bomby byly nasazeny. Jaké je vaše označení?"

„Mé jméno zní OR-775, Rhodane ze Země."

„Dobře, OR-775. Teď počkejte na přesné souřadnice, které vám sdělí můj radista. Transice nastane za hodinu."

„Rozumím. Zůstávám na příjmu."

Obrazovka zhasla. Crest, který stál těsně vedle Rhodana, hluboce vzdychl. Rhodan se na něj poněkud překvapeně obrátil: „Co je, Creste? Máte starosti? Neprobíhá všechno ještě lépe, než jsme doufali?"

„Až příliš dobře," přikývl Arkonidan. „Víte vůbec, co to znamená, stát se velitelem arkonidského bojového loďstva? Mně před třinácti lety nesvěřili velení jediné lodi, i když patřím k vládnoucí špičce. Vy, Perry, jste cizinec, příslušník primitivní civilizace, nebo jste jím alespoň před několika málo lety byl. Dnes jednáte z pověření nejmohutnější říše, jaká kdy ve vesmíru existovala. Perry, prakticky jste se už ujal svého dědictví."

„Nepřehánějte, Creste," zavrtěl Rhodan odmítavě hlavou. „Nikdo mi nemůže takové dědictví předat, vesmír patří všem. Přiznávám však, že jsem hrdý na to, že mohu z pověření ústředního počítače disponovat nejmohutnějším loďstvem, jaké jsem kdy viděl. Můžete se spolehnout, že je v dobrých rukou."

Do velínu nahlédl poručík Fuchs. „Souřadnice jsou potvrzeny, pane. Mám je předat veliteli loďstva?"

„Ano, proveďte to, Fuchsi. Transice proběhne za padesát minut. Mezitím můžeme promyslet náš válečný plán. Tiffe, vás k tomu potřebuji nejnaléhavěji. Rovněž Sengua. Creste, byl bych rád, kdybyste u toho byl také."

„A co já?" ozvalo se vyčítavě z kouta, kde ležel Gucky na pohovce svinutý do klubíčka. Uši měl našpicovány, hnědé oči se bezelstně

dívaly po přítomných. „Mám takový pocit, že tentokrát pro mě nezbyla žádná práce."

„Velice se mýlíš," poučil ho Rhodan. „V jistém smyslu ti dokonce připadá hlavní úloha. Jenom ty můžeš přijímat Tiffovo vysílání, jiného telepata už nemám. Připouštím, že se nemůžeš vylodit na Aralonu, to však není nejdůležitější součást akce. Každopádně jsi pro mne nepostradatelný. Spokojen?"

„Co můžu dělat?" zazpíval Gucky. „Tak jo, vylož svůj válečný plán. Jsem napjatý jako skřipec."

„Zase si pleteš pojmy," usmál se Rhodan, hned však zase zvážněl. „Nuže, poslouchejte! Za pětačtyřicet minut se zhmotníme ve vzdálenosti tří světelných měsíců od Kesnaru. Pak..."

Rhodan mluvil asi půl hodiny a nikdo ani nešpitl. Plán, který předestřel, byl skutečně napínavý...

✧ ⮝ ✧

Ze vzdálenosti tří světelných měsíců se slunce Kesnar na obrazovkách TITANU jevilo jako malá žlutá hvězda.

Mohutné arkonidské loďstvo nehybně stálo v prostoru. Rhodan přikázal předat OR-775 nejnovější souřadnice. Kdyby teď loďstvo přešlo do transice, vynořilo by se ve vzdálenosti několika světelných vteřin od Aralonu.

TITAN a GANYMED letěly rychlostí světla k soustavě. Znamenalo to, že obě lodě k Aralonu přiletí za tři měsíce.

Wuriu Sengu, který mohl vypětím vůle vidět pevnou hmotou, byl vedle Guckyho jediným parapsychicky nadaným členem posádky, který nebyl postižen nemocí. Měl na sobě prostou uniformu Rhodanovy Třetí moci. Také Tiff měl uniformu. Nebylo proč skrývat jejich identitu.

V malém hangáru na Titanu stála Gazela, dálkový průzkumný letoun diskovitého tvaru o průměru třiceti metrů a výšce osmnácti metrů. I při tak malých rozměrech mohla tato kosmická loď jediným hyperskokem překonat vzdálenost tří světelných let.

Vedle této lodi se konala poslední porada.

„Víte přesně, jakou roli máte hrát, Tiffe?" zeptal se Rhodan.

„Nebude pro mne snadné tvářit se, že vás zrazuji."

„To patří k vašemu úkolu. Promýšlejte si všechny rozmluvy, aby Gucky stále věděl, co se děje. Zejména když budou mluvit Arové, si v duchu opakujte jejich slova. Jen tak vás Gucky bude moci stále sledovat."

„Jen aby se nic nestalo Thoře!"

„Neboj se, Tiffe. Arové vědí, jak cenný je rukojmí, o němž si myslí, že ho mají v rukou. Na druhé straně jim bude hodně záležet na tom, aby prokázali své lékařské schopnosti. Uvidíš, že všechno půjde hladce, jak jsme to vymysleli. Už je čas. Mnoho štěstí, Tiffe, a na shledanou."

„Na shledanou - co nejdřív!" odpověděl Tiff. V jeho šedých očích se zalesklo odhodlání. Pak se naklonil ke Guckymu a pohladil mu srst. „Dej si záležet, bráško! Až se vrátím, můžeš se u mě ohlásit. Budu tě půl hodiny drbat na krku."

„Bull to jednou dělal pět hodin v jednom kuse," prohlásil myšob pohrdavě. „No, půl hodiny je lepší než nic."

Crest poklepal Tiffa na rameno. „Mnoho štěstí, poručíku. Dávejte dobrý pozor na Thoru."

„Budu ji hlídat jako oko v hlavě, Creste," slíbil Tiff a vyšplhal se do vstupního otvoru. Sengu už na něj čekal. Po posledním zamávání se dvířka uzavřela.

Gazela byla připravena ke startu. Rhodan, Crest a Gucky se vrátili do velínu a sledovali další události na obrazovce. Půl minuty se nedělo nic, pak se v zorném poli objevila Gazela. Rychle se vzdalovala a pak začala ztrácet hmotnou podobu. Ve stejném okamžiku se vynoří z hyperprostoru ve vzdáleností tří světelných měsíců - a přistane na Aralonu. Co bude dál, to už záleží hlavně na štěstí.

✧ ➹ ✧

Tiffovi nebylo dobře. Nikdo nevěděl, jak budou Arové reagovat, až na jejich ústředním světě přistane cizí loď. Platili sice za mírumilovný národ, to však neznamenalo, že by se nedokázali bránit, kdyby šlo o

jejich zájmy. Však už se také pokusili dostat prostřednictvím sugestibilních Mooffů pod svou kontrolu obyvatelstvo planety Zalit, aby zničili ústřední počítač na Arkonu a zmocnili se vlády nad Impériem. Takže tak neškodní a prostí ctižádosti Arové ve skutečnosti nebyli.

Gazela se zhmotnila ve vzdálenosti dvaceti světelných minut od Aralonu a vyrazila světelnou rychlostí k planetě. Pak začala brzdit.

Tiff měl dost času, aby se rozhlédl. Aralon ležel přesně ve směru letu a vypadal jako jasná hvězda, která se každým okamžikem zvětšovala.

Sengu se zvedl z lehátka. Postavil se vedle Tiffa a zahleděl se. na obrazovku.

„Kdy nás objeví?" zeptal se ustaraně.

„Nemám tušení," pokrčil Tiff rameny. „Záleží na tom, jak dobrý je jejich sledovací systém. Možná že už nás mají dávno na obrazovkách lokátorů."

„Mám vyladit na příjem?"

„To nemůže uškodit. Snad se vám podaří navázat spojení. Neodpovídejte však, nechte to na mně."

Japonec přikývl a začal se zabývat vysílací aparaturou. Minulo půl hodiny. Rychlost už značně poklesla, Gazela teď urazila pouhých tisíc kilometrů za vteřinu. Aralon se proměnil v zeleně se lesknoucí planetu, na níž bylo možné rozeznat pevniny a oceány. Připomínal vzdálenou Zemi.

V přijímači zaznívala změť hlasů, v níž Sengu nemohl rozeznat ani slovo. Byl to však většinou interkosmos, jednací jazyk arkonidského Impéria.

Když se Tiff podíval na boční obrazovky, zahlédl dvě válcovité kosmické lodi, které se ke Gazele rychle blížily. Než si však rozmyslel, co má dělat, byly pryč. Obrátily se a letěly k Aralonu, aniž by si dále Gazely všímaly.

Něco takového Tiff ještě nezažil. Blížili se přece k vysoce civilizovanému světu, a přitom se o ně nikdo nezajímal.

Nezbyl mu však čas přemýšlet o tomto jevu dál. Gucky, pokud zrovna nespal, už byl jistě informován. Bohužel pomocí vysílače, který

měl Tiff implantován v těle, nebylo možné také přijímat zprávy. Přístroj fungoval pouze jednosměrně.

Zprava se blížily další tři lodě, rovněž válcovitého tvaru. Předehnaly Gazelu a letěly závratnou rychlostí k Aralonu. Při maximálním zvětšení Tiff viděl, že letí k hlavní pevnině a tam nasazují na přistání.

„Je tu nějak rušno," poznamenal k Senguovi, který s otevřenými ústy sledoval let cizích lodí. „Pokud to není maskovací manévr, tak si nás asi nebudou moc všímat."

Kosmodrom našli při prvním obletu. Bylo to hladké pole pokryté umělou hmotou. Mělo téměř kruhový tvar a jeho průměr činil asi třicet kilometrů.

Na přistávací ploše stály v dlouhých řadách kosmické lodě - obrovské koule arkonidského typu, válcovití obři a vysoko vyčnívající kužele. Byly zde stovky různých typů a celkem více než deset tisíc lodí. Neustálé starty a přistání působily dojmem zmatku. Tiff si myslel, že sní. Něco takového si nedovedl ani v nebujnější fantazii představit.

Čím více se blížili, tím byl dojem mohutnější. Řady stojících lodí vytvářely pravidelné ulice, po nichž se rychle pohybovala vozidla, zajišťující spojení s plochými budovami, které obklopovaly přistávací pole.

Tiff klesl níž a vyhlédl prázdné místo, na kterém mohla Gazela přistát. Když se měkce snesla vypnul pohon, připadal si jako trpaslík mezi obry.

Zdálo se, že si žádný z obrů jejich příletu nevšímá. Tiffovi to připadalo, jako když na Zemi zaparkuje se svým vozem do mezery mezi tisíce jiných aut.

Jeho sousedem byla válcovitá loď o výšce přes tři sta metrů. Tiff viděl, jak několik členů posádky sjelo výtahem dolů, nastoupili do připraveného vozidla a odjeli, aniž by disku věnovali jediný pohled.

Sengu pozoroval neustálý pohyb kosmických lodí. Napočítal, že jich během jedné minuty odstartuje a přistane asi padesát. Nic nenaznačovalo, že by tu byla nějaká bezpečnostní opatření. Asi by to Arům připadalo stejně směšné, jako kdyby chtěl někdo na Zemi navádět auta radarem.

„Úžasné!" zasténal Tiff. „Takhle tedy vypadá skutečně civilizovaný svět. Když si vzpomenu, že ještě nedávno byl na Zemi každý start rakety senzací..."

„Časy se mění - a rychle," shrnul Sengu. „Ostatně tam pro nás přijíždí vůz. Tak úplně nepovšimnuti jsme nezůstali."

„Vůz?"

„Ano, bez řidiče. Je řízen na dálku," sděloval Sengu na základě své schopnosti vidět stěnami.

„Thoru necháme v kabině," rozhodl Tiff. „Vstupní dveře uzavřeme tak, že se dovnitř nikdo nedostane. Ostatně pochybuji, že by tu někoho napadlo zkoušet ukrást naši loď. Zbraně nevezmeme, obyvatelstvo je tu mírumilovné."

V jeho slovech zazněla hořkost. Uzavřeli Thořinu kabinu. Arkonidanka právě dostala injekci a spala. Oba muži vystoupili z Gazely, uzavřeli vchod a seskočili na pevnou, hladkou plochu. Několik metrů od nich stál vůz s otevřenými dveřmi. Místo řidiče zabírala přístrojová deska. Vzadu bylo dost místa pro šest osob.

Jakmile dosedli, dveře se neslyšně uzavřely a vozidlo se dalo do pohybu podél řady kosmických lodí. Ujeli asi dvacet kilometrů. Tiff se snažil co nejpřesněji předávat své dojmy Guckymu, jehož obličej by teď rád viděl.

Snažil se v duchu popisovat jednotlivé typy kosmických lodí. Sengu se brzy unavil, opřel se a zavřel oči. Asi po deseti minutách vyjeli na otevřené prostranství a zamířili k budově s vlajkami, které si Tiff všiml ještě za letu.

Jejich vozidlo zaparkovalo v dlouhé řadě jiných a dveře se otevřely. Tiff a Sengu vystoupili.

„Co teď?" ptal se Sengu bezradně. „Kam máme jít?"

Tiff si narovnal uniformu a s náznakem úsměvu ukázal na budovu: „Tam!"

Před budovou panoval čilý ruch. Humanoidi vcházeli do budovy a vycházeli z ní. Tiff mezi nimi zahlédl i několik postav, které se lidem vůbec nepodobaly. Kolem nich do budovy převezli Mooffa v tlakové nádobě. Tiff odpověděl na kývnutí urostlé bytosti, která spěchala

dovnitř. Kdo to byl? Skokan? Nebo příslušník jiného druhu, příbuzného Arkonidanům?

Pomalu a nejistě se oba pozemšťané vydali rovněž do budovy. Tady se mělo rozhodnout, zda Rhodanova teorie odpovídá skutečnosti.

Naproti nim vyšel cizinec silnější postavy, vysoký sotva metr, v uzavřeném skafandru. Zkoumavě se na ně podíval a šel dál. Tiffovi se zdálo, že za průzorem zahlédl žabovitý obličej, ponořený do zelenavé atmosféry.

„Setkávají se tu všechny národy Galaxie," zašeptal Senguovi, který pozoroval okolí přivřenýma očima. „Nikdy jsem si nemyslel, že něco takového může existovat."

„Rozhodně se tu děje víc než na Arkonu," přikývl Japonec. „Tady mi to spíš připadá jako ústřední svět velké říše."

Tiff musel připustit oprávněnost této věcné a hořké poznámky. Vtom zahlédl první Ary.

Byli to potomci arkonidských kolonistů, stejně jako Skokani nebo Galaktičtí obchodníci. Jejich dva metry vysoké postavy patřily albínům, jak dokazovaly bezbarvá kůže, bílé vlasy a červené oči. Byli neuvěřitelně hubení, jenom kost a kůže.

Tři Arové zvědavě pohlédli na oba pozemšťany, ale víc si jich nevšímali. Měli na sobě bílé pláště a na prsou jim zářily jakési zlaté odznaky. Jejich důstojná chůze prozrazovala sebevědomí.

„Ne, že by nebyli namyšlení," zamumlal Sengu, když byli tři Arové z doslechu. „Co znamenají ty bílé pláště?"

„Snad to jsou lékaři," uvažoval Tiff. „Na kosmodromu by to nebylo nic divného."

Vystoupili po schodišti a vešli s několika dalšími humanoidy do budovy. Snad si jich někdo konečně všimne.

Uvnitř byly dlouhé řady přepážek, za nimiž seděly Aranky. Ty rozmlouvaly se zákazníky, kteří stáli před přepážkami, předávaly jim jakési dotazníky a vyplňovaly rubriky.

Tři Arové v bílých pláštích znovu prošli kolem a pátravě se rozhlíželi po davu. Zdálo se, že něco hledají. Pak zmizeli v jakýchsi dveřích.

Tiff dloubl Sengua a zamířil k nejbližší přepážce. Docela hezká Aranka na ně se zájmem pohlédla. Ještě než se Tiff stačil nadechnout k

otázce, řekla dívka v běžném interkosmu: „Zde je váš dotazník. Vyplňte ho, prosím."

Tiff převzal dvojitý list a zíral na známé znaky. Jazyk Arkonidanů se naučil v hypnoškolení, takže by pro něj nebylo obtížné vytištěné otázky zodpovědět. „Teď ale jde o to," uvažoval, „zda chci na jejich otázky odpovídat."

Přikývl děvčeti a šel spolu se Senguem k jednomu z četných psacích pultů, které stály ve velké hale. Každý návštěvník tu měl k dispozici magneticky zajištěnou tužku. Udělali tu tedy stejnou zkušenost jako na Zemi, konstatoval pobaveně Tiff. Pak se začetl do otázek, na které by měl odpovídat.

První otázka po uvedení jména a rodné planety zněla: Jaká nemoc vás přivádí na Aralon?

Sengu mu nahlédl přes rameno a překvapeně poznamenal: „Předpokládají snad, že každý kosmonaut je nemocný?"

Tiff neodpověděl a četl dál: Přejete si radikální léčbu a okamžité propuštění, nebo plánujete delší kúru?

Uveďte požadovanou třídu péče.

Jste pojištěn u zdravotní pojišťovny Arakos, nebo u jiné pojišťovny? (Uveďte přesně!)

„Snad jsem zvolil nesprávnou přepážku," zamumlal Tiff. „Asi tu mají zvláštní oddělení pro nemocné kosmonauty."

„Zkusme to jinde," navrhl Japonec.

Tiff strčil dotazník do kapsy a šel k jiné přepážce, která byla právě volná. Hezká, ale úděsně hubená Aranka se na něj ani nepodívala a strčila mu dotazník. Byl úplně stejný jako ten předchozí. Tiff začal tušit pravdu.

Vrátili se k psacímu pultu. Tiff vzal tužku a začal vyplňovat dotazník.

Jméno: Thora z rodu Zoltral. Soustava Arkonu.

Druh onemocnění: hypereuforie.

Kde onemocněla: planeta Honur, soustava Thatrel.

Požadovaná třída: první.

Pojištění: samoplátce.

Druh léčby: radikální a bez kúry.

Sengu nedůvěřivě vrtěl hlavou a opatrně se rozhlížel kolem. Připadalo mu to všechno bláznivé. Nikdo se o ně nezajímal. V hale vládl ruch jako na tržišti. Několikrát zahlédl Ary v bílých pláštích, kteří pomalu a sebevědomě procházeli davem.

„Tiffe, nerozumím tomu. Kde to jsme? Co se tu děje? Zbláznili jsme se snad?"

Tiff podepsal vyplněný dotazník a vzhlédl k Senguovi. „Nezbláznili jsme se, příteli. Je to velmi prosté. Přistáli jsme na Aralonu, ústředním světě Arů, národa, který se skládá ze samých lékařů a jejich pomocníků. Celá planeta je vlastně jediná nemocnice. Teď jsme v přijímací hale. Kdo přilétá na Aralon, je nemocný a chce být uzdraven. Uzdravení však najde jenom zde - u zdroje všech nemocí. Arové také chtějí být živi - a žijí z nemocí jiných."

„To je... prostě nepředstavitelné!"

„Naopak, měli jsme to tušit už před přistáním. Vyplnil jsem dotazník. Odevzdáme ho a uvidíme, co se bude dít."

„Nepotřebujeme žádné ohlášení?"

„Zdraví se zřejmě hlásit nemusí. Ti sem zřejmě jen dopraví nemocné přátele nebo rodinné příslušníky, a zase mizí. Později si odvezou uzdravené pacienty. Je to jednoduché a zřejmě velmi výnosné - celá planeta z toho žije."

Tiff se nevesele usmál a šel s vyplněným dotazníkem k nejbližší přepážce. Aranka převzala dotazník, krátce do něj nahlédla a pak se s úsměvem zeptala: „Tato... Thora z rodu Zoltral... to je vaše příbuzná?"

Znělo to poněkud nedůvěřivě. Bylo přece na první pohled zřejmé, že Tiff a Sengu nejsou Arkonidané.

„Ne, samozřejmě není. Dopravili jsme ji sem z pověření jejího rodu."

Dívka přikývla a poznamenala něco do dotazníku.

„Nic mi po tom sice není, ale chtěla bych vědět, z jaké soustavy pocházíte. Nejste snad z Heroinky?"

Tiff zavrtěl hlavou tak prudce, jako kdyby považoval Heroinku za samotné peklo.

„Naše rodná planeta je Země v soustavě Sol," sdělil. „Znáte ji?

„Nikdy jsem o ní neslyšela. Odtud jsme zatím žádné nemocné neměli. Kde to je?"

„Daleko odsud - mnoho tisíc světelných let," pokrčil Tiff rameny.

Dívka se na Tiffa překvapeně zadívala a pak se melodicky rozesmála. „Vy žertujete! Žádná soustava odsud nemůže být vzdálena víc než pár set světelných let." Tiff věděl, že rok na Aralonu trvá jen o málo víc než na Zemi. „Alespoň pokud patří do Impéria."

„Země nepatří do Impéria," řekl Tiff odměřeně.

Aranka se přestala smát, udělala do dotazníku něco dalších poznámek a potom jej vhodila do kovové krabice. Zaznělo něco jako krátký vzdech a dotazník zmizel. Pak dívka vyndala kovové kolečko a podala je Tiffovi.

„Tím zaplatíte za vůz, který Thoru odveze z vaší lodi. Automaticky vás dopraví do správného oddělení. Předáte pacientku a pak se můžete vrátit. Přeji vám dlouhý život."

Pak se věnovala dalšímu návštěvníkovi, jakési neforemné postavě ve skafandru.

Tiff strčil kovovou známku do kapsy a vyšel se Senguem z budovy. Ulehčeně si vydechli ve vzduchu, který připomínal pozemské jaro.

„Není to snadné, upoutat tady pozornost," poznamenal Tiff. „Je to tu jako v nemocnici na Zemi. Když je to velká nemocnice, můžete tam přijít a nikdo se vás neptá, kdo jste a co chcete. A tady je nemocnicí celá planeta! Jediné, co je zajímá, je, že přiřáží pacienta a peníze..."

„Co teď uděláme? Nemůžeme tu Thoru přece nechat."

„To také neuděláme. Ta dívka přece napsala své poznámky do dotazníku. V centrále, kde se sbíhají všechny informace, se budou divit, zvlášť, když si přečtou něco o Zemi."

„Myslíš, že už tu o Zemi něco slyšeli?"

„Divit se budou určitě!" prohlásil Tiff. „Ať už o Zemi neslyšeli, nebo nějaké informace mají. Takže se s námi budou chtít určitě seznámit. Vsadím se, že nás už čekají tam, kam nás má zavézt vůz s Thorou."

Na parkovišti stála vozidla nejrůznějšího druhu, která mohla převážet nejrozmanitější pacienty. Jedno z vozidel mělo dokonce tvar velkého akvária a bylo naplněné vodou. Tiff měl dost fantazie, aby si uměl představit pacienta, pro kterého bylo vozidlo určeno.

Vytáhl z kapsy kovovou známku a podrobně si ji prohlédl. Byla na ní jakási značka. Značka podobného tvaru na pojízdném akváriu s ní však nebyla totožná.

Netrvalo dlouho a našli vozidlo, které pro ně bylo určeno. Připomínalo sanitku. Na místě kliky byla štěrbina a pod ní značka, který byla stejná jako na jejich minci.

„Chytře vymyšleno," zamumlal Tiff. „Tady by se vyznal i analfabet."

Zasunul známku do štěrbiny. Dveře se neslyšně otevřely. Když nastoupili, dveře se zavřely a vůz se dal do pohybu po přistávací ploše mezi řadami kosmických lodí.

„Jak může automatický řidič vědět, kde stojí naše loď?" uvažoval Sengu.

„To nebude tak velký problém," opáčil Tiff. „Vždyť jeden takový vůz nás už vezl. V jeho paměti je cesta k naší lodi přesně zaznamenána. Na příslušný příkaz může tyto údaje předat. Vidíte, Sengu, že je to velmi jednoduché."

Japonec mlčky čekal, co se bude dít. Když vůz zastavil přesně u vchodu jejich Gazely, jen uznale zabručel.

Thora byla vzhůru. Usmála se na oba muže, aniž by chápala, co se s ní děje. Vzhledem k tomu, že byla připoutána k posteli, nepovažoval Tiff za nutné ji znovu uspat. Pomocí přenosného antigravitačního zařízení dopravili postel do sanitky. Uzavřeli vstup do Gazely, nastoupili do auta a to se znovu dalo do pohybu. Tentokrát jeli jinou cestou.

✧ ⮝ ✧

Po patnácti minutách opustili přistávací plochu a vyjeli na širokou silnici, která začala klesat a vyústila do tunelu pod povrchem Aralonu. Sengu tuto změnu pozoroval se smíšenými pocity.

„Nebude to past? Proč má být nemocnice pod zemí?"

„Nevím, dovedu si však představit, že Arové nemají moc rádi sluneční světlo," uvažoval Tiff. „Nezapomeňte, že to jsou albíni. Předpokládám, že nejdříve jedeme do rozdělovny."

Nikdo je nepředjel, ale často potkávali vozy, jedoucí v protisměru. Ze slabě osvětleného tunelu vedly v pravidelných intervalech odbočky. Jejich vůz zpomalila zahnul doprava.

„Teď už se brzy dozvíme, na čem jsme," poznamenal Tiff.

Přijeli na lépe osvětlenou plošinu před bránu, která se otevřela. Vůz vjel dovnitř a zastavil se v jasně osvětlené hale, do níž ústily četné dveře.

Všechno tu zářilo čistotou. Arové v bílých pláštích rychlým krokem přecházeli sem a tam, živě spolu diskutovali, občas se zběžně podívali na vůz a zase zmizeli.

Pak k jejich vozu přistoupilo pět Arů. Tiff jejich vážné obličeje považoval za předzvěst toho, co je čeká.

Jeden z Arů vhodil do automatu minci a dveře sanitky se otevřely. „Přivážíte pacientku Thoru z Arkonu?" zeptal se a zkoumavě se podíval na Tiffa.

„Nemýlíte se," přikývl Tiff a vystoupil z vozu. „Je to oddělení pro hypereuforii?"

„Kdo jste?" zeptal se muž místo odpovědi.

„Tifflor z planety Země, pokud vám to něco říká."

„A ten druhý?" ukázal muž na Japonce, který mezitím rovněž vystoupil.

„Wuriu Sengu, rovněž pozemšťan," opáčil Tiff.

„Takže pozemšťané. Tušili jsme to."

„UŽ jste o Zemi něco slyšeli? Při jaké příležitosti?" nemohl Tiff potlačit zvědavost.

„Ještě si promluvíme. Teď nás následujte."

„Co bude s Thorou? Potřebuje okamžitou pomoc."

„Postaráme se o ni. Devátý mor je poměrně jednoduchá nemoc. Zítra už nebude vůbec vědět, že byla nemocná. A teď už pojďte, musíme si s vámi promluvit."

Tiff ještě váhal, nechtěl opustit Thoru. Náhle se však na něj a na Sengua vrhli čtyři hromotluci, kteří se vůbec nepodobali ostatním. Bezohledně zkroutili překvapeným pozemšťanům ruce a tlačili je k jedněm dveřím. Byli zavlečeni do místnosti, kam s nimi vstoupili tři z pěti lékařů.

Za širokým stolem tu seděli další tři Arové v obvyklých bílých pláštích. Se zájmem si Tiffa a Sengua prohlíželi.

„Co to má znamenat?" zeptal se Tiff ostře. „Přivezli jsme pacientku, a vy s námi zacházíte jako se zločinci."

„To je právě to," přikývl nejstarší z Arů. „Přivážíte jen jednu pacientku. Podle našich informací musí být nemocných stovky. Co je s nimi?"

„Třeba jsem osobně zainteresován jen na tom, aby se uzdravila Thora," odpověděl Tiff.

„Tak?" opáčil stařec a zadíval se do listin, které měl před sebou. „Přicházíte ze Země, planety, která je vzdálena třicet tisíc světelných let a dosud neměla s Impériem žádný kontakt. Váš velitel se jmenuje Perry Rhodan a měl už několik střetnutí s Galaktickými obchodníky. Proč bychom měli léčit nepřátele našich přátel?"

Tiff už chtěl odpovědět: Protože jste její nemoc způsobili, ale ovládl se. „Kdo vám řekl, že Thora je Rhodanovou přítelkyní? Co vám ještě říkají vaše informace?"

„Leccos. Rhodan na planetě, kterou Skokani nazývají Goszulovou planetou, uměle vyvolal mor, aby se planety zmocnil. Na to jste zapomněl? Podlý způsob, nemyslíte? Nemocní Skokani přišli na Aralon, abychom je vyléčili. Tak jsme se o té věci dozvěděli a teď pozemšťany známe."

Teď už to Tiff nevydržel. „Tak vy nás znáte?" vybuchl a vytrhl se hlídačům. „Rhodan použil stejnou metodu, která je základem existence Arů, že? Chcete popřít, že šíříte po celé Mléčné dráze choroboplodné zárodky, abyste pak vydělávali na léčení těch, kteří onemocní? Tak inteligentní civilizace by přece mohla řešit jiné úkoly - umělý život, překonání tělesné smrti, seznam by mohl být nekonečný... Vy však podporujete nemoci, aby vaše nemocnice nebyla nikdy prázdná. Co na to řeknete, starý pane?"

Albín za stolem pozorně naslouchal, aniž by dal najevo sebemenší vzrušení.

„Proč se mne pokoušíte vydráždit? Chce snad Rhodan vědět něco, co mu ještě není známo?"

„Rhodan!" V Tiffově hlase zaznělo takové opovržení, až se sám zalekl. „Co je mi po něm? Ten chce mít Thoru pro sebe. Chci s vámi mluvit otevřeně..."

„Jmenuji se Themos, jsem vedoucí tohoto oddělení a příslušné laboratoře. Mluvte dál!"

„To také chci, Themosi. Jsem tady proti Rhodanově vůli! Myslíte si, že by vám Rhodan poslal jenom Thoru?"

„A proč jste ji k nám dopravil proti jeho vůli?"

„Já - nu, chtěl jsem jí prokázat službu. Thora má velký vliv a může mi pomoci, když mi bude zavázána. Pro mne má její život větší cenu než pro Rhodana."

„Chcete Rhodana zradit?" zadíval se Themos na Tiffa zkoumavě. „Jak můžu vědět, že mi nelžete?"

„Můžete mi věřit, a nemusíte. Rozhodnutí musím přenechat na vás. Vyléčte Thoru a já vám prokážu svou vděčnost."

Stařec se na Tiffa chvíli díval, pak pohlédl na Sengua. Ten však pozorně zkoumal podlahu pod svýma nohama. Themos pak tiše rozmlouval se svými kolegy. Tiff měl čas vyslat telepatickou zprávu Guckymu.

„Thoru vyléčíme. Nemůžeme vám však mezitím dovolit vrátit se k vaší lodi. Považujte se za naše hosty. Bude vám přidělena místnost, kterou smíte opustit jen na zvláštní povolení. Také se musíte podrobit prohlídce, zda nemáte zbraně nebo komunikační techniku."

Tiffa to sice rozhořčovalo, ale na druhou stranu to byl nejlepší způsob, jak Ary přesvědčit, že jsou úplně neškodní. Vskutku u sebe neměli žádné viditelné zbraně nebo radiové přístroje. To pomůže bdělost Arů uspat.

„Prosím, když vás to uklidní," přikývl Tiff. „Nelíbí se mi však, že budu zavřen v pokoji. Chtěl bych vědět, co se děje s Thorou, a zda ji skutečně můžete uzdravit."

„To vám zaručuji svou vědeckou pověstí," prohlásil Themos sebevědomě. „Konec konců jsem tvůrcem devátého moru, takže jsem proti němu samozřejmě vytvořil i prostředek. Zítra bude zdráva. Víte ostatně, kdy a jak se nakazila?"

„Jak to mám vědět? Teprve až bude zdravá, bude moci něco pochopit, nebo si na něco vzpomenout. Arkon nebude potěšen vašimi metodami vyvolávání nemocí."

„Postaráme se, aby se Arkon nic nedozvěděl," usmál se Themos chladně. „A vy, pokud jste opravdu proti Rhodanovi, Thoře ani Arkonidanům nic neprozradíte. Nebo snad..."

„Vaše laboratoře leží ještě hlouběji než toto oddělení nemocnice?" promluvil náhle Sengu.

„Ano, jak to víte? Veškerá naše zařízení jsou pod zemí, neboť sluneční záření má dlouhodobě nepříznivé účinky."

„Zvlášť pro albíny," zdůraznil Tiff.

„Ano, správně," potvrdil Themos. „Proto pobýváme co nejméně na povrchu. Zatím tu musíte zůstat s námi. Lékařská rada Aralonu v nejbližších týdnech rozhodne, co s vámi."

„Týdny, říkáte?" zvýšil Tiff hlas. „Myslíte, že mám tolik času?"

„Proč byste neměl?" zeptal se Themos posměšně. „Vždyť jste říkal, že se k Rhodanovi nechcete vrátit."

„Chceme s Thorou odletět do jedné vzdálené soustavy, kde se vezmeme."

„Co tomu řekne Rhodan?" zatvářil se Themos udiveně. „Slyšel jsem, že mezi Rhodanem a Thorou existuje - řekněme, jistý přátelský vztah."

„Co je mi po tom?" kasal se Tiff. „Rhodana už nikdy neuvidíme."

„To považuji za jisté, ať už ho zrazujete nebo ne," prohlásil Themos chladně. „Teď budete odvedeni do svého pokoje a podrobeni prohlídce. Ničeho se nebojte a nesnažte se klást odpor - jde o rutinní záležitost. Thora bude mezitím uzdravena a pak uvidíme, co říká vašim plánům na manželství. Ve vašem zájmu doufám, že je přijímá..."

Tiff rozpoznal výhrůžku, obsaženou v těchto slovech. Neměl však čas zareagovat, neboť ho opět popadly čtyři silné ruce a nesly ven z místnosti. Stejně se vedlo i Senguovi.

„Obávám se, že nás vlečou hluboko do nitra planety," zašklebil se Sengu.

„Mě víc zajímá, co řekne Thora, až se dozví, že je mou nevěstou...," řekl Tiff.

✧ ⮝ ✧

TITAN a GANYMED podnikly malý hyperskok a teď se ke Kesnaru blížily rychlostí světla. Od Aralonu byly vzdáleny ještě světelný den.

Na obou lodích panoval klid. Tiff podal telepatickou zprávu, že byli se Senguem ubytováni ve slušně zařízené místnosti a teď budou spát.

Když se Gucky ráno probudil, zaregistroval pouze pravidelné impulsy Tiffova vysílače. To znamenalo, že Tiff ještě spal. U snídaně se ho pak Rhodan ptal, zda se událo něco nového. Gucky ho uklidnil.

„Jestli Arové dodrží slovo, bude Thora ještě dnes zdravá," řekl Rhodan a napil se kávy. „AŽ budeme vědět, že mají proti této nemoci prostředek, nebude už důvod čekat."

„Co zamýšlíš?" ptal se Gucky. „Útočit?"

„Co jiného?"

„Víme přece, že Aralon je galaktickou nemocnicí," ozval se ustaraně Crest. „Jestli na Aralon zaútočíme, bude nám to kladeno za vinu, Perry."

„Zbrojnice, označená červeným křížem - takové případy znám. Tady je to podobné. Tiffovo svědectví dokazuje, že Arové zneužívají své znalosti a dovednosti."

„Mají Tiffa ve svých rukou!" připomněl Crest.

„To nebude trvat dlouho, Creste," ujistil ho Rhodan. „Gucky v každém okamžiku ví, kde Tiff je, takže ho nebudou moci ukrýt. Nehodlám s Ary jednat v rukavičkách. Jsou nebezpečnější a bezohlednější než ostatní nepřátelé Impéria."

„Nezapomeňte, že sem přicházejí obyvatelé různých koutů Galaxie, aby tu hledali záchranu před nemocí a smrtí. Když budete zabíjet bezbranné lékaře..."

„Nikdy jsem neřekl, že je chci zabít," prohlásil Rhodan.

Crest si oddechl. „To je dobře. Nevím však, čeho můžete dosáhnout pouhými výhrůžkami."

Gucky náhle vzhlédl od jídla a jeho oči se zaleskly.

„Probudili Tiffa! Odvádějí ho k novému výslechu..."

✧ ⮝ ✧

Dveře se rozlétly a dva mohutní Arové vstoupili dovnitř.

Tiff a Sengu se okamžitě probudili.

„Vstávejte! Themos s vámi chce mluvit."

Oba zajatci si dávali načas. Arové nervózně přešlapovali, měli však rozkaz zbytečně nešikanovat. Konečně byla ranní toaleta u konce.

„Dostaneme snídani?" zeptal se Tiff. „Je to přece řádná nemocnice?"

„Themos vám odpoví na vaše otázky. Pojďme!"

Themos i další Arové seděli v bílých pláštích za stolem. Jejich pohledy nevěstily nic dobrého. Už první slova, která Themos pronesl, potvrdila Tiffovy obavy.

„Uzdravili jsme Thoru, pozemšťane. Nevzpomíná si, že by vám kdykoli poskytla naději na manželství. Co tomu říkáte, poručíku Tifflore?"

Tiff s odpovědí nespěchal. Opakoval si v duchu Arova slova, aby je Gucky zaznamenal. Pak pokrčil rameny.

„Škoda. Nemoc jí zřejmě vymazala vzpomínky na poslední hodiny, které jsme strávili spolu. Mohu ji vidět?"

„Co jí chcete? Thora je Arkonidanka, a nevstoupí ve svazek ani s vámi, ani s Rhodanem, o to se už postaráme. Rozhodla se, že zůstane na Aralonu a bude pomáhat nemocným a všem, kdo potřebují pomoc. Nemyslíte, že to je ušlechtilejší úkol, než se vdát za pozemšťana?"

V Tiffovi to vřelo. Intenzivně Guckymu vysílal: Řekni Rhodanovi, že je čas zaútočit. Chtějí Thoru...

„Proč neodpovídáte?" vyjel na něj Themos, který se vůbec nepodobal přátelskému starému pánovi ze včerejška.

„Jsem překvapen, Themosi. Přivezl jsem vám Thoru, abych ji vzdálil od Rhodana. Zradil jsem ho. Místo vděčnosti mě však chcete oklamat."

„Přivezl jste ji, protože víte, že máme lék proti devátému moru! A nikomu ho nevydáme. Jestli Rhodan bude chtít uzdravit nemocné, které má na lodi, bude muset přijít k nám. Možná že mu přitom předáme dva zrádce."

Tiff neodpovídal. Bylo mu jasné, že Arům jde jen o Thoru, kterou považovali za trumf ve svých rukou.

„Odveďte je dolů do laboratoře!" přikázal Themos hlídačům. „Musíme zjistit, zda jsou samostatný druh, či zda pocházejí z dávných arkonidských vystěhovalců."

Bylo zbytečné klást odpor. Rhodan už jistě přijal volání o pomoc a brzy zasáhne. Nešlo jen o to, osvobodit Tiffa a Sengua, ale také Thoru. A získat lék!

Hlídači oba zajatce strčili do malé výtahové kabiny a sami zůstali venku. Kabina začala klesat rostoucí rychlostí do hloubky. Tiff a Sengu brzy pocítili, jak se jejich váha zmenšuje.

„Vidíš něco?" zeptal se Tiff.

„Míjíme nesčetné nemocniční pokoje," popisoval Japonec. „Pod námi vidím nekonečnou šachtu. Víc nerozeznávám."

„Jak to dokázali, proniknout tak hluboko?"

Pak se výtah s prudkým trhnutím zastavil. Dveře se otevřely a Tiff hleděl do odhodlaných obličejů asi tuctu Arů.

„Na co čekáte?" zeptal se jeden z nich ostře.

Tiff a Sengu vystoupili. Arové jim uhýbali z cesty. Deset kilometrů pod povrchem se zřejmě neobávali pokusu o útěk.

Velká hala, ve které se ocitli, byla světlá a čistá, na zajatce však působila tísnivým dojmem.

Arové zajatcům ukazovali cestu. Tiff horlivě vysílal Guckymu údaje o situaci. Prošli chodbou a ocitli se v dalším sále, kde bíle oblečení vědci pracovali s neznámými přístroji.

Náhle se Tiffovi rozbušilo srdce. Ve velkých nádobách rozpoznal nehybná těla rozmanitých bytostí. Nápisy na nádobách dokazovaly, že jde o příklady jednotlivých druhů, žijících mimo Impérium.

Pozemšťané v lihu, pomyslel si Tiff s odporem, a už se viděl, jak plave v jedné z těch nádob. Ke Guckymu opět letělo zoufalé volání:

Proboha, pospěšte si! Zamýšlejí s námi něco strašného!

Jeden z Arů otevřel postranní dveře: „Tady je vaše místnost, pozemšťané. Hned dostanete něco k jídlu. Prostředí ať vás neznepokojuje. Nic se vám nestane - prozatím."

Tiff vstoupil dovnitř a s ulehčením konstatoval, že to je opravdu pokoj a ne mučírna. Dvě postele, hygienická zařízení, stůl a čtyři židle. Dalo by se tu bydlet, kdyby člověk zapomněl na blízkost laboratoře.

Sengu vstoupil za ním. Dveře se zavřely. Tiffovi to připadalo, že ztratili poslední možnost návratu. S povzdechem se posadil na jednu z postelí a podíval se na Sengua.

„Deset tisíc metrů pod povrchem! Můžeš mi prozradit, jak se odsud dostaneme ven?"

„To samozřejmě nemohu. Bude tě však zajímat, že pod námi je další laboratoř. Vypadá to vlastně spíš jako balírna. Vedle je skladiště s tisíci krabic a nádob. Že by tu balili a skladovali léky?"

Japoncovy oči se pak obrátily ke zdem a ke stropu. „Vidím Thoru!" zvolal. „Vezou ji výtahem nahoru."

Tiffovi naháněla Japoncova schopnost vidět zdmi husí kůži. Potlačil ten pocit a řekl: „Co dělala Thora dole? Snad jí ukazovali zásoby léků, neboť předpokládají, že Rhodan o ně má zájem. Chtějí ho vydírat. To nejsou lékaři, jak je známe ze Země, to jsou ďáblové!"

„Bull jednou říkal, že přemůžeme i ďábla, a já tomu věřím," prohlásil Sengu. „Deset metrů pod námi je skladiště léků, které potřebujeme. Jsem si jist, že zítra je máme."

„Dokážeš sice vidět zdí, ale prorok nejsi," odpověděl klidně Tiff.

✧ ➹ ✧

Thora se probudila o několik hodin dříve. Nechápavě zírala do světel nad postelí. Nevěděla, co se s ní stalo.

Když si její oči navykly na prudké světlo, rozeznala vedle postele obličej staršího muže, který se na ni zkoumavě díval. V jeho červených očích rozpoznala němou otázku a chladný zájem.

V hlavě se jí začaly vynořovat vzpomínky. To je Ar! Kde to je? Co je s Rhodanem?

„Kdo jste?" Zkusila se zvednout, ale hned klesla zpět do polštářů. Byla strašně zesláblá. „Kde to jsem?"

„Jste v bezpečí a uzdravená," odpověděl cizinec. Jeho hlas zněl klidně, ale chladně. „Znáte jistého poručíka Tifflora z planety Země v soustavě Sol?"

„Ano, vzpomínám si...," přikývla Thora zmateně.

„Vzpomínáte si, že byste se za něj chtěla provdat?"

„Zbláznil jste se? Co mi vůbec chcete? Kde jsem, a jak jsem se sem dostala? Co je s Perry Rho..."

Náhle se zarazila. Ar se chápavě usmál.

„Klidně mluvte! Chcete vědět, kde je Perry Rhodan? Dozvíte se to, až mi řeknete, proč si nechcete vzít Tifflora."

„Jak jste na ten nápad přišel? Tiff je dobrý přítel, ale nemiluji ho. Pokud miluji vůbec nějakého muže, pak..."

Opět se zarazila.

„Snad Rhodana?" zeptal se Ar.

Neodpověděla, ale její obličej prozradil vše.

„Takže přece Rhodan!" přikývl spokojeně Ar. „A ten vaše city opětuje. Pak bude mít jistě velký zájem na tom, aby vás opět viděl živou."

Thora se vzpřímila. Její zlaté oči planuly hněvem.

„Ať jste kdokoliv, trest vás nemine! Vy padouchu!"

„To je vděk za to, že jsme vás vyléčili? Byla jste nemocná. Jste na Aralonu, v galaktické nemocnici. Budete svobodná, až Rhodan bude naším vězněm. Nepodceňujte vážnost situace. A ještě něco: Právě jste vyslovila rozsudek smrti nad jistým Tifflorem. Ztratil pro nás cenu."

„Jak se jmenujete?" zeptala se Arkonidanka klidně.

„Mé jméno je Themos. Proč to chcete vědět?"

„Protože v tomto okamžiku byl vynesen další rozsudek smrti," odpověděla Thora, aniž by hnula brvou. „Nad jistým Arem jménem Themos. Spolehněte se, že bude vykonán během čtyřiadvaceti hodin."

Themos upřeně zíral do nemilosrdného obličeje a náhle si uvědomil, jak krásná je tato žena. A jak nebezpečná.

✧ ➹ ✧

Myšob Gucky ležel na svém oblíbeném místě, na pohovce vedle navigačního robota ve velínu kosmické lodi TITAN. Robota obvykle obsluhoval Bull, teď ho však zastupoval poručík Bristal, mladý důstojník, který byl součástí posil, jež ze Země přivezl plukovník Freyt.

Rhodan seděl u hlavního řídicího pultu obrovské bitevní lodě. Těsně za ním stál Crest. Tížila ho myšlenka, že se k tomu, aby byla osvobozena Thora a její dva průvodci a aby byl získán lék proti nemoci, která postihla sedm set lidí, nepodařilo najít žádný jiný prostředek než násilí.

„Tak co? Žádné zprávy?" obrátil se Rhodan na Guckyho.

„Thora už je zřejmě zdráva, jinak by Themos nemohl odhalit podvod. Tiffova smrt je už rozhodnuta."

„Zatím je ale naživu!" opáčil Rhodan zlostně.

„Jsou v místnosti vedle laboratoře. Myslí, že se připravuje jejich pitva."

„Můžeme je zaměřit?"

„Ano," zacvrlikal Gucky sebevědomě. „Tiff popsal, jak to vypadá na povrchu. Pak je to však ještě deset kilometrů do hloubky. Jak se tam chceš s TITANEM dostat? Proč mě tam nenecháš skočit samotného?"

„K čemu máme bojové roboty?" připomněl Rhodan. „Ti už se do podzemí probojují."

Gucky neodpovídal. Strnul, zavřel oči a pozorně naslouchal hlasu uvnitř. Ve velínu se rozhostilo ticho.

„Už je to tady," zašeptal myšob asi po třech minutách. „Vedou Tiffa jako prvního. Zoufale se brání, ale přesila je příliš velká. Líčí jasně osvětlený sál s podivnými přístroji a nástroji. Tiff si myslí, že ho chtějí operovat, i když je zdráv jako ryba."

„Ani teď neztratil smysl pro humor," podivil se Rhodan. „Rychle, Gucky, potřebuji poslední zaměření!"

„Je stále stejné. Jednejme!"

Rhodan přikývl. Vše bylo připraveno. Počítač připravil údaje pro krátkou transici. TITAN se opět zhmotní až v atmosféře Aralonu. GANYMED bude následovat za několik okamžiků a bude je krýt směrem do kosmického prostoru. Byla to odvážná akce, neboť jen polovina posádky byla akceschopná, a byli to z podstatné části nováčci.

Když se obrovská koule objevila nad shromaždištěm kosmických lodí, mnoho galaktických návštěvníků zatajilo dech. Na první pohled

poznali, o co jde. Co však pohledává arkonidská bitevní loď na planetě, která je zasvěcena trpícím?

Rhodan se na nic neohlížel. TITAN přistál na okraji přistávací plochy, vstupní otvory se otevřely a po rampách vypochodovali roboti.

Byli to oceloví obři vyzbrojení paprskomety, jejichž energie mohla proměnit jakoukoliv hmotu v páru. Těžce a rytmicky duněly kovové nohy po rampě dolů, vstoupily na půdu Aralonu a pochodovaly dál. Roboti se zformovali do tvaru, jehož čelo mířilo k budově, pod níž byly umístěny laboratoře.

Před vchodem do budovy stálo několik Arů. Ti se strnule dívali na pochodující roboty.

Zdálo se, že nechápou, co se to před jejich očima odehrává. Když se však kolona přiblížila, strnulost z nich spadla. S vlajícími plášti pádili do budovy a zamkli za sebou dveře.

Rhodan, Crest a Gucky opustili TITAN neozbrojeni. Oba muži důstojně kráčeli za šikem robotů a nevěnovali okolním lodím a jejich posádkám žádnou pozornost. Gucky, pro kterého byla chůze obtížná a jehož batolivý krok nepůsobil nijak důstojně, si vzpomněl na své nadpřirozené schopnosti. Telekinezí se vznesl zhruba deset centimetrů do výše a hladce klouzal nad umělým povrchem.

Desítka robotů dorazila ke vchodu do budovy. Objevilo se několik záblesků a zamčené dveře přestaly existovat. Roboti vnikli podle rozkazů dovnitř a obsadili všechny vchody a výtahy, které vedly do hloubky. Měli přísný rozkaz nikoho nezabíjet a dodržovali jej.

Rhodan zapnul miniaturní vysílač v náramku: „Poručík Bristal? Vše v pořádku?"

„Ano," přišla odpověď. „Nikdo si nás netroufá obtěžovat. Děla jsou připravena k palbě. Další rozkazy?"

„Zatím žádné," odpověděl Rhodan a vypnul přístroj.

Ve vzdálenosti tří kilometrů klesl na prázdný úsek přistávací plochy osm set metrů dlouhý válec. GANYMED rovněž přistál. Z lodi vystoupily dvě stovky robotů a utvořily kolem ní kordon. Rhodan chtěl, aby bylo vidět, že disponuje dostatečnou mocí, a záleží jen na Arech, zda ji použije.

„Tamhle přistála loď Skokanů," ukazoval Crest. „Předpokládám, že přivezla nemocné."

Rhodan se podíval pozorněji. Byl to dobře známý válec o délce asi tří set metrů, který stál na teleskopických opěrách. Postřehl pohyb nahoře na přídi. Otevřel se tam otvor a objevila se hlaveň energetického děla, která mířila na pochodující roboty.

Rhodan reagoval bleskově.

„Poručíku Bristale! Poplach! Loď Skokanů dvě stě metrů východně. Paprskové dělo na přídi! Okamžitě zneškodnit - zničit jen příď!"

Ještě než mohli Skokani vystřelit, zablesklo se z TITANU. Celá příď skokanské lodi se roztavila.

„To stačí, Bristale. Zařiďte zesílení signálu na frekvenci Aralonu. Chci něco sdělit velitelům lodí."

Po několika vteřinách bylo hlášeno splnění rozkazu. Rhodan pak pronesl do svého přístroje: „Všem lodím na Aralonu! Mluví Perry Rhodan ze Země z pověření Regenta Arkonu. Probíhá policejní akce ve službách Arkonu. Kdokoliv se pokusí narušit probíhající akci, bude zničen!"

Rhodan věděl, že na všech lodích jeho slovům pozorně naslouchají. Všichni teď věděli, s kým mají tu čest - a všichni přemýšleli, kdo je Rhodan ze Země. Toto jméno ještě nikdy neslyšeli.

„Přivazují Tiffa ke stolu!" vykřikl Gucky vyděšeně. „Jeho volání je stále zoufalejší. Neví, kde jsme a zda ho vůbec slyšíme."

„Ubožák!" zamumlal Rhodan a přidal do kroku. „Jestli mu něco udělají, celou tu sebranku vyhubím!"

Tato hrozba nebyla asi míněna doslova, Crest však přesto pobledl. Dobrá pověst Arkonu pro něj byla nade vše.

Rhodan k sobě povolal velitele robotů.

„Tři roboti mě budou doprovázet. Ostatní budou krýt náš postup do laboratoří. Crest a Gucky jdou se mnou."

„Přesný směr?" obrátil se pak na Guckyho.

Gucky ukázal šikmo dolů: „Tam - ve vzdálenosti deseti tisíc dvaceti tří metrů. Tady jsou výtahy, kterými se lze dostat do podzemí."

Rhodanovi se ohlásili tři roboti se štítky na naleštěných prsou. Rhodan už neotálel.

„RK-935! Půjdeš napřed a budeš odstraňovat hmotné překážky. Živé bytosti nezabíjet, jen ochromovat. RK-940 a RK-999 nám budou krýt záda. Vpřed!"

Prostor před budovou byl prázdný. Proražený vchod vypadal jako hladová tlama.

„Vpředu na nás čekají - beze zbraní. Chtějí s námi mluvit. Jeden z nich je Themos. Můžu číst jeho myšlenky. Chce ti něco navrhnout. Je to úskočný návrh, jakýsi obchod."

„Skokani jsou Skokani," zamumlal Crest a pospíchal za Rhodanem. RK-935 kráčel vpředu s paprskomety připravenými k výstřelu. Vešli do haly, která by Tiffovi připadala známá. Na všechny strany vedly chodby a dveře.

Rhodanovi vstříc vyšla skupina bíle oděných Arů. Pak se zastavili a jeden z nich, starší albín, zvedl obě ruce a zeptal se s důstojnou výčitkou v hlase: „Co znamená tato ozbrojená invaze na planetu léčebného umění? Slyším, že se tato nehoráznost děje s vědomím Arkonu. Požaduji vysvětlení a ptám se..."

„Pokud se tu někdo bude ptát, budu to já!" přerušil ho Rhodan chladně. „Nemýlím-li se, jste Themos."

Stařec byl překvapen. Odkud znal jeho jméno? Byl to Rhodanův pověřenec? Že by to mohl být sám Rhodan, to si nedokázal představit.

„Ano, jsem Themos, vedoucí výzkumného oddělení mimoimperiálního sektoru. Co chcete? Kdo jste?"

„Než vám to řeknu, dám vám dobrou radu: Okamžitě propusťte mé lidi. Můžete si dělat pokusy na kom chcete, ale ne na poručíku Tifflorovi a na Senguovi."

Na Arově obličeji se objevil letmý úsměv.

„Jaký zájem můžete mít na lidech, kteří vás chtějí zradit? Je snad jedno, kdo je potrestá..."

„Udělejte, co vám říkám, nebo ponesete následky."

„Thora pro vás nic neznamená?" zeptal se Themos klidně. „Vyléčili jsme ji. Můžete Rhodanovi sdělit, že..."

„Já jsem Rhodan!"

Themos to mezitím uhodl, takže neprojevil žádné překvapení. Jeho průvodci se však jakoby náhle zmenšili o několik centimetrů.

Teď však do věci zasáhl Gucky. Podíval se na Themose a pak nasadil své telekinetické schopnosti. Starý Ar náhle ztratil půdu pod nohama a začal stoupat ke stropu haly. Pohled na něj nepůsobil na ostatní Ary zrovna povzbudivě. Sledovali jeho let s vytřeštěnýma očima. Všichni ztratili řeč.

„Který výtah vede ke skladišti léků?" zeptal se Rhodan. Themos neodpovídal, a proto se Rhodan obrátil na Guckyho: „Pusť ho dolů - ale ne příliš rychle!"

Themos získal zpět svou přirozenou váhu a začal padat dolů. Teprve těsně nad zemí zabrzdil myšob pád, ne však natolik, aby zabránil tvrdému nárazu. Themos vykřikl a zůstal ležet na podlaze.

„Tak který výtah to je?" opakoval Rhodan otázku.

„Tady ty dveře," ukazoval ochotně jeden z Arů, který zřejmě dospěl k názoru, že obrana proti robotům a nadpřirozeným silám je marná. „Upozorňuji vás však, že je zakázáno..."

„Unášet lidi je taky zakázáno!" přerušil ho Rhodan. „Jděte napřed a ukazujte nám cestu. RK-940, zůstaneš zde a dohlédneš na to, aby tito Arové zůstali, kde jsou." Pak poklepal Guckymu na rameno: „Co je s Tiffem?"

„Momentálně nehrozí nebezpečí. Teď přijímám také Thořiny myšlenky. Je v bezpečí, v místnosti asi sto metrů pod námi. Mohu ji kdykoliv najít."

Ar, který jim měl ukazovat cestu, otevřel dveře do kabiny výtahu. „Pojedete s námi!" nařídil Rhodan a postrčil ho dovnitř. „A nesnažte se nás zdržovat, příteli. Víte přece, kde jsou naši lidé. Pospěšte si. Pokud přijdeme pozdě, nikdo z vás nebude mít příležitost dožít se stáří."

„Jsem připraven vám pomoci," mumlal Ar. „Nemyslete si, že všichni souhlasíme s Themosovými opatřeními."

Rhodan se podíval na Guckyho. Myšob se zahloubal do Arova podvědomí a pak zavrtěl hlavou. Tenkým hláskem sdělil výsledek svého telepatického sondování: „Lže, protože nemůže jinak. Arové z těchto opatření žijí, a proto je považují za zákonná. Nikdo se proti Themosovi nepostaví. Kromě toho nás tento chlapík chce oklamat, takže pozor."

Ar s hrůzou pozoroval, jak jsou jeho nejtajnější myšlenky odhalovány. Což neexistuje nic, co by Rhodanovi mohlo zabránit ve zničení existenční základny Aralonu?

Tu pojal hrdinské rozhodnutí. Musí se pro svůj národ obětovat. Jestli zemře spolu s Rhodanem, nikdo se nikdy nedozví, jaké jsou zdroje nesmírného bohatství Aralonu.

Uskutečnění jeho záměru usnadnilo to, že Gucky se právě soustředil na Tiffovo nové volání o pomoc. Ar rychlým pohybem uchopil řídicí páku výtahu, otočil ji na doraz a prudkým trhnutím ulomil.

Cestující v kabině náhle ztratili váhu. RK-999 právě vykročil, aby Arovi zabránil v manipulaci s pákou. Teď se jeho nohy zvedly nad podlahu kabiny a robot letěl vzduchem k Arovi, který na něj zíral s vytřeštěnýma očima. Ani Gucky už nestačil zabrzdit nedobrovolný let těžkého bojového robota a ten narazil na křehké tělo bezmocného potomka Arkonidanů a Skokanů. Zrádce měl rychlou a bezbolestnou smrt.

Výtah se však řítil stále rostoucí rychlostí do hlubin planety.

✧ ✦ ✧

Sengu, díky své schopnosti vidět hmotou, už delší dobu pozoroval, že se blíží pomoc. Teď se snažil utěšit Tiffa, který ležel vedle něj přivázán k operačnímu stolu: „Jsou ve výtahu. Zbývají minuty..."

Náhle se zarazil. Zděšeně pozoroval, jak Ar způsobil pád výtahu a pak zemřel.

„Co je?" zeptal se Tiff. „Proč mlčíš?"

Sengu mlčky zíral ke stropu. Tiff naléhavě opakoval otázku. Arové kolem nich si v klidu chystali chirurgické nástroje a tiše spolu rozmlouvali.

„Výtah!" vyrazil Sengu. „Padá do hlubin. Ar ulomil řídicí páku. Nikdo nedokáže zastavit pád."

Tiffa se zmocnilo zoufalství. Teď, když se sám zachránce ocitl v pasti, nebylo úniku. Arové mohli nerušeně provádět své ďábelské záměry. Jednoho dne vypuknou také na Zemi neznámé epidemie, které

bude možné vyléčit pouze pomocí neuvěřitelně drahých léků od Arů. Kruh se uzavře.

Tiff se napjal a s vypětím všech sil přetrhl řemen, který poutal jeho levou ruku ke stolu. Několik Arů k němu okamžitě přiskočilo, aby ho opět připoutali, ale i s jednou volnou rukou byl Tiff nebezpečným protivníkem. Rychlým pohybem nahmátl jakýsi nástroj podobný nůžkám a vrazil jej nejbližšímu Arovi do těla. Ten s bolestným výkřikem klesl k zemi.

Vtom Tiff pocítil bolestivé píchnutí v zátylku. Prudce se otočil, ale ruka s injekční stříkačkou se rychle stáhla zpět. Ochromující účinek rychle postupoval od hlavy k údům. Nůžky upadly na podlahu. Když mu znovu připoutávali ruku ke stolu, Tiff se už nebránil.

Zdálo se, že Sengu tyto události ani nezaznamenal. To, co viděl stropem, jeho vůli úplně ochromilo. Bez sebemenšího odporu se nechal rovněž uspat.

✧ ➤ ✧

Deset drahocenných vteřin minulo. Během těchto deseti vteřin se však kabina propadla o pět set metrů a její rychlost dále rostla.

Rhodan se vznášel uprostřed kabiny a v jeho obličeji se zračilo zděšení a bezradnost. Rychle však opět nabyl sebevlády.

„Gucky... zastav to! Rychle!"

Myšob ani v této povážlivé situaci nezapomněl, proč jsou vlastně tady.

„Tiffův vysílač vypadl - slyším jen základní signál. Musí spát, nebo je v bezvědomí."

„Narkóza!" vykřikl Rhodan. „Pospěš si, Gucky!"

Myšob klidně přikývl a odstrčil RK-999, který se vznesl jako balon. Mrtvý Ar ho následoval.

Třicet pět vteřin... Šest tisíc metrů hloubky! Gucky jim ukázal, co dokáže telekinet.

Soustředil proud sil na zbytek ulomené řídicí páky, na který nebylo možné dosáhnout prsty. Pod myšobovým pohledem se páka začala pomaloučku pohybovat. Cestujícím v kabině se vrátila normální váha a

pak dále stoupala. Rhodan klesl na kolena a udělal v této situaci to nejrozumnější - lehl si na podlahu. Crest ho následoval. '

Uplynula minuta. Už museli překročit hloubku deseti tisíc metrů, šachta však stále pokračovala. Nikdo nevěděl, jak hluboko do nitra planety sahá.

Gucky se nedíval na páku, ale vzhůru ke stropu.

„Jsme teď níž než Tiff a Sengu - ale výtah už zase stoupá. Dokázal jsem to!"

„Zastav na úrovni, kde je Tiff," pronesl Rhodan ztěžka.

Gucky se opět soustředil na páku. Po chvíli se výtah zastavil.

„Jsme tady," zacvrlikal spokojeně Gucky.

Rhodan hledal nějaké zařízení na otevření dveří, ale žádné nenašel. Gucky vyřešil problém po svém. Robot RK-999 se vznesl do vzduchu a zamířil proti dveřím jako vystřelený. S rachotem prorazil zavřené dveře a pak stanul v jasně osvětlené hale. Rhodan bez přemýšlení skočil za ním, pak Crest, RK-935 a Gucky, který se vítězoslavně rozhlížel na všechny strany, jako by očekával potlesk neviditelného hlediště.

Arové, kteří byli v hale, však na potlesk nemysleli. Pohled na skupinu, složenou ze dvou kovových monster, dvou humanoidů a zvláštní malé bytosti, kteří prošli zdí, je naplnil hrůzou.

„Rhodane!" vykřikl Gucky. „Tiffovy impulsy se vzdalují."

„Někdo Ary varoval," dohadoval se Crest. „Dopravují rukojmí do bezpečí."

„Gucky, sleduj ty impulsy!" nařídil Rhodan. „My půjdeme za tebou. O tyhle Ary se nemusíme starat."

Když proběhli několik laboratoří, zůstal Gucky stát. Rhodan zíral na dva stoly s připevněnými řemeny. V místnosti byl jen jeden Ar. Klidně se otočila beze strachu pohlédl na vetřelce. V jeho očích se objevil chladný lesk.

„Přicházíte pozdě. Vaši přátelé jsou v bezpečí."

„Kde je Tiff?" zeptal se Rhodan Guckyho.

„Dopravují ho dolů, ale ne daleko. Nejvýš deset metrů. Teď se výtah zastavil. Tiff je přesně pod námi. Jeho poloha se nemění."

Ar nechápavě poslouchal. Jak se ti cizinci mohli dozvědět, kam byli zajatci dopraveni? Pochopil však, že opatření, které nařídila centrála, bylo marné. Teď bylo třeba zabránit osvobození rukojmí.

Než mu v tom mohl někdo zabránit, vykřikl do vysílačky: „Themosův rozkaz - okamžitě zabít zajatce!"

Pak se rozeběhl k otevřeným dveřím. Byl však zasažen ochromujícím paprskem, který vyslal RK-999, a zhroutil se bezvládně na podlahu.

„Gucky, přines Tiffa a Sengua!" rozkazoval Rhodan. „Máme jen několik vteřin času!"

Myšob neztrácel čas. Vzduch se zatetelil, jeho postava ztratila pevné obrysy a byla pryč.

✧ ➤ ✧

Působení narkózy trvalo jen několik minut. Tiff i Sengu otevřeli oči skoro současně. Leželi na víku bedny ve skrovně osvětlené místnosti, přeplněné balíky a krabicemi.

Byli zřejmě ve skladišti léků.

Tiff neměl tušení, jak se tu ocitli. Tři Arové v bílých pláštích vzrušeně pobíhali po místnosti a hromadili přede dveřmi bedny, jako by je chtěli zabarikádovat. Pomáhalo jim několik dělníků.

Náhle zazněla vzrušeně pronesená slova: „Themosův rozkaz - okamžitě zabít zajatce!"

Tři lékaři se po sobě nechápavě podívali.

„Jakou cenu pro nás budou mít, když budou mrtví? Jak máme studovat jejich organismus? Přestávám chápat Themosovy příkazy. Nejdříve dopravujeme zajatce do skladiště, pak je máme zabít...," uvažoval jeden z nich.

„Themos jistě ví, co dělá," přerušil ho druhý a popadl železnou tyč, opřenou o jednu z beden. „Udělám to tak, aby jejich těla zůstala nepoškozena..."

„Jsem vědec, nejsem vrah," namítl první. „Nechci s tím mít nic společného." Nestaral se o své kolegy, otočil se a důstojně kráčel do tmy skladiště.

Ar se železnou tyčí se za ním chvíli díval, a pak se v jeho tváři objevil krutý úsměšek.

„Raději bych vás měl sice živé..."

Dál se nedostal. Mezi ním a oběma pozemšťany se zachvěl vzduch a pak se tam zhmotnila malá postava. Gucky se opřel o svůj široký bobří ocas a rozhlédl se. Okamžitě rozpoznal jediného nebezpečného nepřítele.

„Jsem lodní skřítek!" zašveholil a napřáhl ruce k Arovi. Železná tyč náhle ožila. Vytrhla se Arovi z rukou, obletěla skladiště, chvíli se vznášela nad hlavou zkoprnělého Ara a pak dopadla a srazila ho k zemi.

„Gucky!" zvolal Tiff. „To byla záchrana v poslední vteřině!"

„Mám rád přesnost," přikývl myšob klidně a rozhlížel se po něčem, čím by mohl přeříznout pouta. Když nic nenašel, přistoupil k Tiffovi a řekl Senguovi, který ležel vedle poručíka: „Neboj se, Wuriu. Odnesu Tiffa nahoru a hned jsem zase zpátky. Ti krtci se na tebe neodváží sáhnout."

Objal spoutaného Tiffa oběma rukama a zmizel s ním.

Sengu zůstal sám poněkud déle, než mu bylo příjemné. Se smíšenými pocity pozoroval nehybně ležícího badatele. Dělníci události nechápavě sledovali. Zdálo se, že nebyli zvyklí, aby se jim cokoliv vysvětlovalo.

Pak se Gucky objevil.

„Tak co?" zaštěbetal. „Mám jim udělit další lekci?"

„Byli hodní," ujistil ho Japonec ulehčeně. „A teď pryč odsud! Už ty bedny nemůžu ani vidět."

Gucky se zašklebil a teleportoval s ním o patro výš, kde už si Tiff roztíral ztuhlá zápěstí. Gucky však ještě nebyl úplně spokojen.

„Chceš odsud volat Themosovi?" obrátil se na Rhodana, když opět vnikl do myšlenek svého šéfa. „Já se mezitím ještě podívám dolů," pokračoval, když Rhodan přikývl. „Na něco jsem zapomněl." A byl pryč.

Rhodan pokrčil rameny a přistoupil k videofonu. Stačilo zmáčknout knoflík a na malé obrazovce se objevil obličej, na jehož čele zářila velká boule.

„Vy...?" vyrazil ze sebe Ar překvapeně a zděšeně.

„Jak vidíte, Themosi," opáčil Rhodan. „Poručík Tifflor a Sengu byli osvobozeni. Oběť vašeho muže ve výtahu byla marná. Teď pustíte Thoru, nebo se vám povede špatně. Jestli se jí něco stane, proměním tuto planetu v peklo."

„To se neodvážíte, Rhodane. Poštval byste proti sobě celou Galaxii."

„To sotva, když se Galaxie dozví pravdu. Vy víte, co mám na mysli, Themosi. Zatím vás chci ušetřit z jediného důvodu: Váš národ je inteligentní a má nesmírné zkušenosti. Arové mohou Impériu prokazovat neocenitelné služby, aniž by museli sahat k podvodu. Pokud však budete nepoučitelní, pak bude Aralon zničen. Vyjádřil jsem se jasně?"

„Kdo jste?" vyštěkl Themos nenávistně.

„Perry Rhodan ze Země, zplnomocněnec ústředního počítače Arkonu," usmál se Rhodan chladně. „Moje plné moci, Themosi, jsou neomezené. Sahají až k úplnému zničení Aralonu. Teď se rozhodněte, nebo budu Thoru muset osvobodit sám. Už snad nepochybujete, že se mi to podaří."

Výraz Themosova obličeje se náhle změnil. Objevil se na něm spokojený vítězoslavný úsměv.

„Dobrá, Rhodane ze Země, propustím Thoru bez podmínek. Kam ji máme dopravit?"

„Nahoře v hale čeká můj robot. Zavolejte ho."

Pak se Rhodan spojil s bojovým robotem: „RK-940! Mluví Perry Rhodan. Přesně za pět minut převezmeš Thoru a dopravíš ji do bezpečí na TITAN. Jestliže Thora nebude za pět minut u tebe, zabiješ Themose a zničíš veškeré zařízení v centrále."

„Rozumím!" zaskřípěl RK-940.

„Pospěšte si!" poradil Rhodan Themosovi. „Každá vteřina je důležitá. Robot nepočká."

Pak Rhodan vypnul přístroj.

„Kde zas vězí ten Gucky...," staral se Tiff. „Chtěl bych vědět, co v tom sklepě ještě hledá."

„Domýšlím se," odpověděl Rhodan. „Říkal jste, že tam zůstal ještě jeden z lékařů?"

„Ano, pane. Myslíte snad..."

„Co jiného, Tiffe? Nemýlím-li se, Gucky se objeví s velmi cennou bedničkou. To bude bednička, kvůli níž jsme se pustili do celé akce - kromě toho, že chceme před všemi obyvateli Impéria odhalit metody Arů. Myslíte snad, že bych jinak prováděl tuto akci v takovém rozsahu a tak složitě?"

Za jejich zády dopadlo něco na zem.

Otočili se a viděli, jak se Gucky zhmotňuje. Podlouhlá bednička sice dopadla na zem, ale neutrpěla žádnou škodu. Gucky se kolem sebe rozhlédl s pýchou vítězného vojevůdce: „Lék proti smíchové nemoci!" Tak nazval hypereuforii, která byla všechno jiné, jen ne k smíchu.

„Dobře," pochválil ho Rhodan. „Jsi si jistý, že to je ten pravý lék?"

„Žádné strachy," vycenil myšob zuby. „Ar v bílém plášti mi to docela rád pověděl. V jeho myšlenkách jsem si ověřil, že mluví pravdu. Obsah stačí pro spoustu lidí."

„Takže zpět na TITAN," řekl Tiff ulehčeně. „Ale jak se dostaneme na povrch? Jestli jsem to pochopil správně, výtah potřebuje opravu."

Gucky se opět soustředil na příjem telepatických impulsů a pak sděloval: „RK-940 právě převzal Thoru. Je v pořádku a čilá, ale dělá si starosti."

„Starosti?" divil se Rhodan. „Proč?"

„O tebe. Zdá se, že se Tiff bude muset poohlédnout po jiné nevěstě," neodpustil si Gucky poznámku.

„Mě...," zakoktal se Tiff a zrudl jako školák, „mě nic lepšího nenapadlo..."

Vtom se v místnosti ozvalo slabé bzučení. Rhodan stiskl knoflík na miniaturním přístroji, který měl v náramku, a ze sluchátka zazněl vzrušený hlas poručíka Bristala: „Perry Rhodane, hlaste se! Naléhavé! Perry..."

Rhodan stiskl knoflík: „Tady Rhodan! Co se děje?"

„Poplach prvního stupně! Jsme napadeni cizím loďstvem. Více než sto bojových lodí Skokanů obklíčilo Aralon."

Rhodan zbledl. „Zřiďte ochranný štít kolem TITANU a GANYMEDU. Vyhýbejte se boji, pokud to půjde. Za deset minut jsme u vás. Vydržte!"

Bristal potvrdil příjem. Přijímač zmlkl.

„Rozkaz nikoho nezabíjet je odvolán." Z Rhodanova hlasu zazněl chlad. „RK-999 uvolní cestu k výtahům, RK-935 nám bude krýt záda. Zlikvidujte každého, kdo by nás chtěl napadnout!" Pak se obrátil na Cresta, Tiffa a Sengua: „Neste střídavě bedničku s léky. Gucky, teleportuj nahoru a postarej se o to, aby Thora byla v bezpečí. Pokud už útok začal, počkej s ní a s roboty v hale, do které ústí výtahové šachty. Jdeme, nesmíme ztrácet čas."

Zatímco RK-999 prorážel první dveře, Gucky dematerializoval. Deset kilometrů pod povrchem Aralonu začala Rhodanova cesta na svobodu.

✧ ➹ ✧

Themos byl opět ve své kanceláři a v hlavě měl jedinou myšlenku: Pomstu! Zatím ho však stíhala jedna rána za druhou. Stovky pacientů, kteří právě dorazili, se vraceli ke svým lodím, aby hledali uzdravení jinde. Poměry na Aralonu se jim začaly zdát příliš nejisté.

Pak došlo k neúspěšnému pokusu jeho asistenta zabít Rhodana ve výtahu. Nakonec byli osvobozeni oba zajatci.

Themos už neváhal. Spojil se s šéflékařem celé planety. Vylíčil mu vážnost situace a zdůraznil, že Rhodan zná tajemství, která ohrožují existenci Aralonu.

„Prý jedná z pověření Impéria, to je však pochybné. Proč by měl ústřední počítač důvěřovat někomu, kdo není příslušníkem Impéria? Požádejte o pomoc loďstvo Supertěžkých!"

To byl silný požadavek. Tak zvaní Supertěžcí byli policejní mocí Galaktických obchodníků. Žili z války. Chránili důležité obchodní transporty, ale také válčili proti světům, které se vzpíraly tvrdým postupům Skokanů. Předkové Supertěžkých se oddělili od Skokanů a žili na planetě s nepředstavitelně vysokou gravitací. Byli půldruhého metru vysocí a stejný byl i jejich tělesný průměr. Po celém prostoru Impéria byly rozesety jejich flotily, připravené k boji.

„Víte přece, že Supertěžcí si dávají své služby velmi draze zaplatit," váhal šéflékař. „Nevím, zda jsou vaše obavy oprávněné. Snad můžete toho... Rhodana oklamat."

„To je vyloučeno!" zuřil Themos. „Jestli budete ještě půl hodiny váhat, jsme vyřízeni a můžeme naši nemocnici zavřít. Pacienti se už teď necítí na našem světě bezpeční."

„Dobrá, Themosi," padlo rozhodnutí. „Na vaši zodpovědnost teď zavolám centrálu Supertěžkých a požádám je, aby nám okamžitě poslali silný kontingent."

Sotva Themos vypnul videofon, ozval se mu Rhodan s požadavkem, aby vydal Thoru. Themos souhlasil.

✧ ➹ ✧

Supertěžký Talamon dřepěl u řídicího pultu své lodi TAL VI. Byl vzdálen asi 47 světelných let od Arkonu, když dostal příkaz z hlavního stanu Supertěžkých.

„To nudné čekání skončilo!" přikývl spokojeně Talamon.

Hlavní stan Supertěžkých nebyl umístěn na žádné planetě, nýbrž v obrovské válcovité kosmické lodi. Jeho příkaz zněl: „Talamone! Arové z planety Aralon žádají o ozbrojenou pomoc. Je třeba zničit dvě lodi, z nichž jedna je arkonidského původu. Velitelem je jistý Perry Rhodan ze Země. Kolik jednotek máte k dispozici?"

„Sto osm."

„To stačí. Přejděte okamžitě do transice."

Talamon předal rozkaz velitelům ostatních lodí a flotila se dala do pohybu. Talamon přemýšlel, kde se už setkal se jménem Perryho Rhodana. Ano, už si vzpomínal. Kdesi ve vzdálenosti tisíců světelných let odsud se s tímto Rhodanem střetl Topthor a byl poražen. Talamonovi se to nemůže stát. I kdyby Rhodan přicházel ze samého pekla.

Neuplynulo ani deset minut od Themosova volání a ve vzdálenosti tří světelných vteřin od Aralonu materializovala Talamonova flotila. Lodě se rozdělily a část z nich zaujala postavení nad aralonským kosmodromem.

Talamon pocítil tlak v břišní krajině, když uviděl obrovskou kouli arkonské lodi. Nezbývalo však než zjistit v praxi, zda je skutečně tak nebezpečná, jak vypadá. Zapnul vysílačku: „Regule, vezměte deset lodí a zahajte útok na tu kouli dole. Nasaďte všechny paprskomety současně, abyste prorazil ochranný štít. Zničte tu kouli, pokud to bude možné. Útok za minutu. Konec!"

✧ ⮝ ✧

Gucky se zhmotnil. Několik Arů vyděšeně vyskočilo, když viděli myšoba, který se mezi nimi náhle objevil. Jeden z nich se rozeběhl s vlajícím pláštěm ke dveřím. Náhle se však vznesl do vzduchu a opsal široký oblouk pod stropem haly, načež dopadl na zem. I když se nezdálo, že by byl zraněn, zůstal strnule ležet.

Pak už Guckymu nedalo velkou práci přesvědčit Ary, aby ho dovedli ke dveřím Themosovy kanceláře. Dveře si už otevřel telekineticky. Themos seděl u stolu, zcela vyčerpán svými strategickými opatřeními.

Dveře za Guckym se samy zavřely. Themos se díval vyděšeně a začínal tušit, že období zázraků dosud neskončilo. Nevěděl, že to hlavní teprve začíná.

„Ty aralonský šašku, ty sis zavolal na pomoc skokanskou flotilu? Mluv, nebo s tebou provrtám díru až do středu Aralonu!"

„Já... já...

„To stačí," prohlásil Gucky. „Jsem telepat a dokážu číst tvé špinavé myšlenky. Povolal jsi Supertěžké. Že jsi grázl, to jsme věděli, ale že jsi také takový hlupák... Tak pojď!"

„Supertěžcí vás..."

„Ti budou rádi, když je nepošleme do ráje," přerušil ho Gucky. „Jdeme, chci ti něco ukázat. Bude to?"

Themos se váhavě zvedl. Bylo mu jasné, že ho nečeká nic příjemného.

Náhle Gucky zachytil Thořiny myšlenky. Byla v nich panika a strach. Jak Gucky vyrozuměl, na přistávací ploše vypukla bitva. TITAN byl napaden. Thora se musela zachránit útěkem do budovy, kterou právě opustila.

Guckyho hněv rostl. Nechal Themose odplout vzduchem do haly, kam právě vpadla zcela vyčerpaná Thora v doprovodu robota RK-940. Themos se těžce zhroutil k jejím nohám.

Arkonidanka pohlédla, a když uviděla Ara, její obličej se zkřivil. Themos ucítil kopanec do boku. Bezmocně zasténal. Robot na něj namířil paprskomet.

„Stůj!" zvolal Gucky. „Rhodan nařídil, abychom nezabíjeli nikoho, kdo nás přímo nenapadá."

„Themos si zasloužil smrt!" přidala se Thora k robotovi.

„To musí rozhodnout Rhodan," odporoval ji Gucky. „Ten chlap nám neuteče."

„Kde Rhodan vůbec je? Ví, co se stalo?" ptala se Thora.

Gucky pohlédl k výtahům: „Už by tu měl každým okamžikem být. Cestuje s Crestem, Tiffem a Senguem v malém výtahu, protože ten větší je pryč. Roboti přijedou později."

Thora šla k výtahům. Byly tu dvoje dveře, jedny široké, druhé úzké, které uzavíraly vstup do šachet.

„To nejsou ty pravé!" vykřikl Gucky, když Thora zmáčknutím knoflíku otevřela široké dveře, za nimiž se objevila velká černá šachta, která vedla více než deset kilometrů do hloubky. „Jak jsem říkal, jedou malým výtahem."

Asi po dvou minutách se otevřely dveře malého výtahu a Rhodan se svými třemi průvodci vystoupil. Thora se k Rhodanovi vrhla a ulehčeně mu stiskla ruce.

„Perry - jsem tak ráda... já..."

Rhodan její stisk opětoval: „Děkuji, Thoro, udělala jste mi velkou radost. Teď však nemáme čas na soukromé věci. Sengu, předejte bedničku s léky RK-940."

Themos se s hrůzou díval, jak jeho nepřítel vystupuje z výtahu, následován bývalými zajatci a Arkonidanem. Sebral poslední síly, vyskočil a hnal se k výtahům. V útěku do podzemního labyrintu viděl poslední možnost, jak uniknout pomstě.

V rozčilení si však oboje otevřené dveře spletl. Poznal svůj omyl, když už bylo pozdě. Se srdceryvným výkřikem se řítil do černé šachty.

Rhodan se vrhl k výtahům, ale pak si uvědomil, že existuje jediná reálná možnost, jak zachránit zrádce.

„Gucky!" zvolal ostře. „Vytáhni ho zpátky, rychle!"

Myšob se podíval na Thoru. Obličej Arkonidanky, před chvílí ještě zkřivený překvapením, byl opět bezvýrazný. Přitočil se k Thoře a podíval se na její hodinky.

„Themos už padá třicet vteřin," konstatoval věcně. „To je skoro pět tisíc metrů. Jistě nepadá přesně svisle. Je už dávno mrtvý."

„Gucky!" Rhodanův hlas nabyl na říznosti. „Okamžitě udělej, co jsem řekl!"

„Čtyřicet vteřin!" opáčil myšob nevzrušeně. „To je osm kilometrů. Rhodane, odmítám poslušnost. Themos je sprostý zrádce, kterého osud potrestal. Nikdo nemá právo zasahovat do rozhodnutí osudu. Padesát vteřin! Themos je zaručeně mrtev."

Rhodan byl bledý jako stěna. Jeho oči žhnuly hněvem. „To bylo neuposlechnutí rozkazu, Gucky! Ještě si o tom promluvíme."

Zatím však měl jiné problémy. Navázal spojení s TITANEM.

„Poručík Bristal? Podejte zprávu o situaci!"

„Útočí deset nepřátelských lodí. Ochranné štíty odolávají. Další rozkazy?"

„Vyčkejte. Za deset vteřin budu u vás. Zapněte hypervysílačku." Pak se obrátil na Guckyho: „Doprav nás postupně do velínu lodi TITAN!"

Gucky objal Rhodana svýma krátkýma rukama a zmizel. Ti, kteří zůstávali v hale, ještě zahlédli v jeho očích vítězný lesk.

✧ ➹ ✧

Talamon pociťoval nesmírnou zlost, když pozoroval marné útoky svých lodí. Přitom se však nemohl ubránit i jistému obdivu. Možná by bylo dobré mít Rhodana za přítele. Jeho úkolem však bylo Rhodana zničit.

„Regule!" vykřikl, „stáhněte se zpátky! Nemá smysl útočit na tu kouli pouze s deseti loděmi. Nepřítel palbu neopětuje?"

„Ani výstřel!" zněla odpověď. „Pouze zapnuli ochranné štíty, které nemůžeme prorazit."

„Zaútočíme všemi loděmi," rozhodl Talamon. „Palebné síle mých bitevních křižníků neodolá žádný štít. Zahájíme akci přesně za dvě minuty."

Ve velínu lodi TITAN nemohl Rhodan potlačit překvapení, když viděl, že se deset útočníků vzdaluje. Gucky se právě zhmotnil se Senguem, kterého dopravil z haly jako posledního. Vyčerpaně se posadil na bedničku s léky a zamumlal: „Tak, a co teď?"

„Tři věci," odpověděl Rhodan. „Sengu, doneste bedničku do ošetřovny. První injekci dostane Haggard. Pak budeme očkováni všichni. Gucky pak okamžitě skočí do hlavní budovy a pokusí se sem dopravit odpovědného šéfa, který alarmoval Skokany. Třetí úkol se týká mne. Bristale, je hypervysílač připraven?"

Gucky si povzdechl a dematerializoval. Sengu vzal bedničku a odešel s Crestem do ošetřovny. Tiff se připojil k Bristalovi ve velínu. Rhodan a Thora odešli do spojové centrály. Rhodan tu navázal spojení s automatickou flotilou Impéria. Na obrazovce se objevil velící robot.

„OR-775! Mluví Rhodan ze Země. Přejděte s celou flotilou do transice a hermeticky uzavřete soustavu Kesnar. Budete sledovat kosmodrom na Aralonu a zničíte každého, kdo by se pokusil odstartovat. Jinak neútočit! Potvrďte!"

„Okamžitá transice. Neútočit, jen se bránit!"

Rhodan přikývl. Obraz se změnil. Na obrazovce se objevilo celé mohutné loďstvo. A pak zářily už jen hvězdy hvězdokupy M13. To byl okamžik, který zničil Talamonovy naděje na bohatý zisk.

Poplach proběhl všemi jeho loděmi. Automaticky se vytvořily ochranné štíty. Mezi všemi loděmi, včetně těch, které pluly na opačné straně planety, přeběhly rádiové zprávy. První dojem se proměnil v jistotu. Objevilo se loďstvo Arkonidanů - tak silné, že mohlo během několika minut proměnit flotilu Skokanů v hromadu šrotu, vířícího vesmírem.

Talamon jednal bleskově. Schopnost okamžité reakce mu už mnohokrát zachránila život.

„Chovat se pasivně!" vykřikl do mikrofonu. „Neútočit! Čekat! Budu vyjednávat."

„Volají nás!" ozval se v tom okamžiku radista. „Jistý Rhodan ze..."

„Okamžitě přepojit ke mně!" nařídil Talamon.

Po několika vteřinách se na obrazovce objevil obličej, který připomínal Arkonidana, určitě však nepatřil žádnému z nich. Talamon se díval do chladných šedivých očí této bytosti.

„Vy jste velitel Supertěžkých?" zeptal se ten člověk bezchybným interkosmem. „Odpovídejte!"

„Jsem Talamon," odpověděl Supertěžký a kysele se usmál. „Zřejmě si mé záměry vykládáte nesprávně..."

„Jestli si myslíte, že vás mohu špatně chápat, musíte se vyjadřovat jednoznačně. Víte, kdo jsem?"

„Perry Rhodan ze Země. Vaše střetnutí s Topthorem neprošlo nepovšimnutě."

„O to víc mě překvapuje, že se mne přece jen pokoušíte napadnout. Kdo vás zavolal?"

„Arové. Ocitli se v těžké situaci a bylo naší povinností vyhovět jejich volání."

„První povinností všech příslušníků Impéria je sloužit Impériu, Talamone! To byste měl vědět."

„Arové slouží Impériu, Rhodane, to je známo. Jestliže žádají o pomoc, děje se tak v duchu Impéria."

„Jak se jmenuje Ar, který vás zavolal?"

„Šéflékař Borat. Řídí sektor..."

„Takže Borat? Co víte o Arech a jejich metodách?"

„To, co vědí všichni," odpovídal Talamon nechápavě. „Léčí nemocné a vyvíjejí nejlepší léky. Nemají zbraně a jsou nejmírumilovnějšími obyvateli Galaxie. Tím nepochopitelnější pro mě je, že vy..."

„Víc tedy nevíte. Gucky, mluví pravdu?"

Talamon ke svému překvapení viděl, jak se vedle Rhodana objevila malá chlupatá bytost, zadívala se mu do očí a pak zase zmizela.

„Máte štěstí, Talamone, opravdu o skutečné činnosti Arů nic nevíte. To vás omlouvá. Řeknu vám, co se na Aralonu děje, abyste to mohl sdělit ostatním národům Impéria."

V následujících minutách Talamon zažil největší překvapení svého života. Když Rhodan skončil, chvíli mlčel a pak se hněvivě zeptal: „Proč Aralon nezničíte?"

„Copak jsem zničil vaše loďstvo, když jste nás napadl?" opáčil Rhodan s chladným úsměvem. „Ničení a smrt nejsou vždy nejlepším řešením problémů. Tajemství Arů nebude tajemstvím - Galaxie se dozví, jak přišli ke svému bohatství. Pokud chtějí nadále existovat, budou se muset přeorientovat a dát své znalosti do služeb společného blaha. Pokud se však ještě někdy na některém světě Impéria objeví nemoc, jejíž původ se najde na Aralonu, pak tato planeta zanikne."

Talamon přikývl.

„Arové pocházejí ze Skokanů, mají obchod v krvi - stejně jako my, Supertěžcí. Žijeme sice z boje, nikoliv však z podlosti. Můžete se mnou počítat, Perry Rhodane, kdykoliv bude spravedlnost příliš slabá, aby se sama ubránila."

„Děkuji, Talamone, nezapomenu na to," odpověděl Rhodan. „Teď shromážděte své loďstvo a v budoucnosti myslete na to, co jste mi slíbil. Ani Skokani nestojí vždy na straně práva. Obávám se, že brzy budete postaven před úkoly, které obtíží vaše svědomí."

„Máte mé slovo, Rhodane. Jsem dost bohatý, abych mohl odmítnout nabídky, které se mi nehodí. Mohu vám dát svou hyperfrekvenci, na které jsem kdykoliv k dosažení?"

„Rád vaší nabídky využiji, až to někdy bude třeba."

„Ještě jednu otázku," dodal Talamon s podivným výrazem v očích. „Jak to, že se Arkonidané tak aktivizovali? Už po tisíciletí nikdo neviděl bitevní loďstvo Impéria."

„Časy se začínají měnit," usmál se Rhodan. „Impérium stojí před novou epochou vývoje. Zapojte se do tohoto vývoje, Talamone, a budete mít dost příležitostí využít své schopnosti bojovníka - na straně práva!"

„Počítejte se mnou, Rhodane," přikývl Talamon. „A pokud bude vaše rodná planeta někdy v nebezpečí, zavolejte mě. Mnoho štěstí, Rhodane!"

Nevyčkal odpovědi a přerušil spojení. Tvářil se zamyšleně. Pak se spojil s veliteli svých lodí.

„Připravit k transici!" velel hlasem, v němž zaznívalo ulehčení i rozhodnost. „Souřadnice jako dřív..." Po několika vteřinách dodal: „Úkol je splněn."

✧ ⮝ ✧

Rhodan se ještě chvíli díval na prázdnou obrazovku a pak se otočil ke Guckymu: „Nuže? Co si myslel?"

Myšob se zašklebil. Jeho řezáky se vysunuly a dodaly celému obličeji šibalský vzhled.

„Zapůsobilo to na něj silným dojmem. Nesmírně ho překvapilo naše loďstvo. S něčím takovým naprosto nepočítal. Domníval se, že Arkonidané už nejsou schopní žádné reakce. Když se však dozvěděl pravdu o Arech, jeho postoj se překvapivě rychle změnil. Tato změna byla upřímná a přesvědčivá. Našli jsme v Talamonovi skutečného přítele. Navíc mu imponovalo, že jsme svou převahu nevyužili k tomu, abychom ho potrestali. Neztratil žádnou loď. Rhodane, obdivuje tě!"

„Díky, Gucky," odpověděl Rhodan. Pak jeho výraz opět ztvrdl. Chladným hlasem se obrátil na Ara, který tu stál rozechvělý mezi Tiffem a Senguem. Bylo vidět, že ještě nestrávil zvláštní způsob bleskové dopravy. „Slyšel jste, co jsem řekl Supertěžkému, Borate. To nebyly plané výhrůžky. Aralon bude muset omezit svou produkci o polovinu. V budoucnosti už nebudou vyráběny žádné choroboplodné zárodky, pouze léky. Všichni, kdo vaší vinou onemocněli, budou bezplatně vyléčeni. Jako dozor na Aralonu ponechám dvě stě bojových robotů. Budou naprogramováni tak, že každé porušení těchto příkazů potrestají okamžitým zničením viníka. Nemyslete si, že můžete oklamat robota s počítačovým mozkem. I kdybyste měli prostředky, jak zneškodnit jednoho robota, nic vám to nepomůže. Veškerá zbylá energie bude využita k vyslání hypersignálu ústřednímu počítači na Arkonu. Výsledkem bude trestná výprava, který po evakuaci nemocných zničí planetu. Vyjádřil jsem se jasně?"

Šéflékař Borat horlivě přikývl. V jeho očích se zračila hrůza. Přesto však řekl: „Nemohu rozhodovat sám. Lékařská rada musí vyjádřit svůj souhlas a..."

„Znáte někoho, kdo by souhlasil se zničením Aralonu?"

„Ne... Samozřejmě že ne... ale..."

„Žádné ale, Borate! Neexistuje jiná alternativa. Jakýkoliv kompromis je vyloučen. Bylo vaší chybou, že jste nebyli spokojeni s tím, co máte. Vaší druhou chybou bylo, že jste mě napadli. Teď můžete opustit loď a vrátit se do své kanceláře. Očekávám rozhodnutí rady do tří hodin. Žijte blaze a zůstaňte zdráv, Borate. Tiffe, doprovoďte ho k východu."

Rhodan vyprovodil Ara chladným úsměvem a pak se obrátil na Guckyho: „A teď k tobě, příteli. Odmítl jsi splnit rozkaz..."

Myšob se scvrkl o dvacet centimetrů. Hledal pohledem pomoc u Thory, která zase rozpačitě pohlížela na Rhodana. Na jejích tvářích vystoupil lehký ruměnec.

„To byla moje vina, Perry. Požádala jsem ho, aby Themose zabil."

Rhodan se díval stranou, když řekl: „Máte na svědomí lidský život, Thoro."

„Byl to zrádce, Perry! Zasloužil si smrt."

„Mohou o tom rozhodovat lidé? Také Borat by si zasloužil smrt, kdybychom takto chtěli soudit - a s ním tisíce dalších. Vidíte však, že živý nám může být užitečnější. Themos mohl svou vinu později odčinit."

„Copak jsme ho zabili?" bránila se Thora. „Skočil do šachty, kterou pro nás přichystal jako smrtelnou past. Zabil se sám. Pokud mu Gucky nepomohl, bylo to nanejvýš zanedbání, nikoliv vražda."

„Hledáte polehčující okolnosti?" zeptal se Rhodan sarkasticky. „Prosím vás, Thoro, napříště se nepokoušejte má rozhodnutí měnit. Na druhou stranu však mohu váš hněv pochopit. Takže už o tom nebudeme mluvit."

Pak se sklonil ke Guckymu: „Ať je to pro tebe poučením, přítelíčku! Thora má sice více trpělivosti na to, aby ti ve volných chvílích šimrala kožich a sháněla pamlsky, ale to ještě zdaleka neznamená, že můžeš ignorovat moje příkazy. Je ti to jasné?"

Guckyho věrné oči vyjadřovaly poslušnost. Jeho řezáky se odvážily pohnout v náznaku úsměvu. Horlivě kýval hlavou.

„Budu si to pamatovat, šéfe!"

Pak se zaposlouchal do nějakého pohybu za dveřmi. Gucky se radostně zašklebil, jako by očekával dárek, a pak se vydal kolébavým

krokem napříč velínem. Ještě než došel ke dveřím, telekineticky je otevřel.

Za dveřmi se objevil Bull. Překlopýtal přes práh a podíval se dolů na Guckyho, který se považoval za jeho důvěrného přítele. Bullova rudá kštice mírumilovně korunovala jeho kulatou lebku, široký obličej vyzařoval klid a spokojenost. Ve vodnatých modrých očích však probleskovalo cosi jako skrytý smutek, který nijak neladil se spokojeným obličejem. Bull musel prožívat hluboké rozdvojení mysli.

„Haló!" zvolal a zamával širokým gestem. „Tak už jsem zase tady. Událo se mezitím něco nového?"

Gucky opovržlivě vyprskl.

„Zatímco my jsme tady zachraňovali celou Galaxii, ty sis ležel v posteli, chrněl a spokojeně se culil. Měli bychom být Arům vděční, že nás na nějakou dobu uchránili před nutností stále se na tebe dívat. A zrovna já jsem musel obstarat lék, který tě probudil. Však se tam ještě vrátím a přinesu zase původce té nemoci."

Tu se stalo něco neočekávaného. Bylo vidět, že se Bull strašně vyděsil. Dřepl si ke Guckymu a zadíval se do myšobových očí, které teď vyzařovaly čtveráctví.

„Ale, Guckíčku, můj nejlepší příteli a spolubojovníku, to bys mi přece neudělal? Už jsem vyspaný, věř mi. Jsem odpočatý a plný elánu do další činnosti. Čas mám taky, strýček doktor Haggard říkal, že si potřebuju čtrnáct dní odpočinout. Představ si to, čtrnáct dní! To ti budu moct působit všelijaká potěšení a..."

„Šimrat kožich...? žasl Gucky a celý se rozzářil. „Budeš mě šimrat, budeš tak hodný? Tak domluveno! Každý den dvě hodiny..."

Bull se zatvářil, jako by ho právě odsoudili ke kruté popravě. Pohled na myšobův rozzářený obličej však jeho srdce obměkčil. Odevzdaně přikývl.

„Domluveno, Gucky."

Pomalu se zvedla dopotácel se k nejbližšímu křeslu. Klesl do něj a se zasténáním zavřel oči. Zdálo se, že pro něj okolní svět přestal existovat.

Gucky opřel ruce v bok a srst na zátylku se mu zježila. Nechápavě kroutil hlavou.

„Už to slíbil - ale to, co si myslí teď, je tak bezcharakterní a sprosté, že se to ani nedá vyjádřit. No, hlavní je, co udělá. Však on svůj slib dodrží." Narovnal se do plné myšobí výše a odebral se kolébavým krokem k Thoře, která mu položila ruku na hlavu a usmála se na něj. „Má totiž ze mě smrtelný strach."

Z křesla, ve kterém ležel Bull, se ozvalo srdcervoucí zasténání. Pak se zdálo, že ten, kdo byl takto nestydatě zhanoben, právě usnul. Patrně to pro něj bylo v tomto okamžiku nejlepší řešení.

Rhodan se zašklebil a přivolal poručíka Bristala.

„Čekáme na zprávu od Borata, a pak odstartujeme. Vydejte mým jménem příkaz, aby se flotila vrátila na Arkon a tam nám byla nadále k dispozici. V Arech jsme získali nové nepřátele a zatím nevím, jaké to bude mít důsledky. Snad bude ústřední počítat znát odpověď. V každém případě jsme první, kdo se postavil proti dvěma mocným civilizacím - proti Skokanům a teď proti lékařům z Aralonu, kteří chtěli léčit zdravé."

Crest a Thora se na sebe podívali. Když poručík Bristal opustil velín, Arkonidan řekl: „Vaše činy, Rhodane, budou mít důsledky, to je jasné jako pramenitá voda na Zemi. Mnozí si budou klást otázku, kdo je to Perry Rhodan ze Země. Jste novým faktorem ve výpočtech všech příslušníků Arkonidské říše. Budou se muset naučit s vámi počítat. Vzhledem k tomu, že jednáte z pověření Regenta, budou proto počítat také s Arkonidany. Za to vám, Perry, musím poděkovat. Jste na nejlepší cestě k tomu, abyste mému národu vrátil dávnou pověst akceschopnosti, kterou ztratil před několika tisíciletími."

Thora rozhodně přikývla.

„Pokud budeme i nadále jednat společně a přitom uznávat ústřední počítač za Regenta, říše povstane k novému rozkvětu. Také já vám musím poděkovat, Perry - za všechno."

Perry Rhodan však nebyl člověk, který by zapomněl na svůj původ, ať už ho osud zanesl kamkoliv. Když před třinácti lety přistál s křehkou raketou na zemském Měsíci a objevil tam Arkonidany v nouzi, netušil, co ho čeká. Čím by dnes bez těchto Arkonidanů byl? Jak by vypadala Země dnes? Věděl tenkrát vůbec, že ve vesmíru kromě lidí existují i jiné inteligentní bytosti? Nebýt tohoto

podivuhodného osudu, lidstvo by už možná bylo zničeno atomovou válkou.

Potřásl hlavou, přistoupil ke Crestovi a Thoře a napřáhl k nim obě ruce.

„Ne, přátelé, nemusíte mi děkovat. To, čím dnes jsem a co jsem dokázal, to je zcela vaše zásluha. Vy zachráníte Impérium, neboť čím bych byl bez vaší pomoci před třinácti lety? Pozemským kosmonautem, který by teď, pokud by nevypukla atomová válka, snad přistával na Marsu nebo Venuši. Thoro, Creste, znamenáme něco pouze společně. Beze mne byste tenkrát na Měsíci zemřeli, bez vás bych dnes nebyl ničím víc než příslušníkem primitivní civilizace, která právě dělá první krok ke hvězdám a při tom klopýtá. Společně jsme však týmem, který má váhu. Spolek přátel, který udržuje a posiluje Impérium Arkonidanů."

Jeho pohled se setkal s očima Arkonidanky a pocítil, jak se mu krev rozproudila rychleji. V jejích očích viděl nejen obdiv a přátelství - tyto oči vyjadřovaly jasně a jednoznačně lásku. V tomto okamžiku poznal, že jeho tajné naděje budou vyslyšeny...

Vtom do velínu vstoupil poručík Bristal.

„Hlášení od Borata, pane. Lékařská rada Aralonu přijímá vaše ultimátum. Dvě stě robotů je vyloděno. TITAN a GANYMED jsou připraveny ke startu. Další rozkazy, pane?"

„Mé rozkazy? Transice k Arkonu, co jiného? Tiff přebírá velení. Mám ještě práci."

Bristal zmizel. Po několika vteřinách vstoupil do velínu Tiff a usedl do Rhodanova křesla. Jeho povely zněly klidně. Začalo odpočítávání. Za dvě minuty obě lodi zmizí v hlubinách vesmíru a zanechají za sebou desetitisíce zmatených bytostí ze všech světů Impéria - inteligence, které si zvykly na to, že Arkon spal. Teď byly svědky toho, jak jakýsi Perry Rhodan ze Země narušil klamný klid, který všem nepřátelům Arkonidanů poskytoval vítanou možnost rozvíjet své vlastní plány. Ti všichni se teď budou ptát: Kdo je tento Perry Rhodan? A kde leží jeho mateřská planeta Země?

„Start za minutu!" oznámil Tiff věcně.

Rhodanovy oči znovu hledaly Thořin pohled.

Gucky, který doposud ležel tiše na pohovce, se náhle zvedl a kolébavým krokem zamířil ke dveřím.

„Jsem tady zbytečný," zacvrlikal nespokojeně. „Chtěl bych vědět, kdo mě v budoucnosti bude šimrat - až skončí Bullova dovolená."

Po těchto slovech na Thoru vrhl vyčítavý pohled a zmizel za dveřmi.

„Start za deset vteřin!" zazněl Tiffův klidný hlas.

Rhodan kývl na Cresta a Thoru: „Pojďme! Myslím, že musíme uvážit, jak má vypadat zpráva pro ústřední počítač."

Vydal se napřed. Thora se na Cresta podívala pohledem, který žádal o pomoc, a pak ho následovala.

Crest opustil velín jako poslední. Jeho úsměv vyjadřoval upřímnou radost...